

ریساکانی رهفتار و مامه‌له بۆ نهوهی قورنان

Contents

٢	پیشه‌کی
٣	١. ئەته‌کیته‌ وه‌ک عیباده‌ته‌ و جه‌وه‌ه‌ری ب‌روا
٦	٢. ئەته‌کیته‌ ره‌فتار و ره‌وش‌تی فیرخ‌واز له‌ ژیا‌نی رۆژانه‌دا
١٥	٣. ئەته‌کیته‌ فیرخ‌واز پ‌یش گ‌ه‌یش‌تن به‌ مزگ‌ه‌وته‌ و سه‌نته‌ر
٢٢	٤. ئەته‌کیته‌ له‌ ناو ه‌ۆکاره‌کانی گ‌واسته‌نه‌وه‌ به‌ره‌و سه‌نته‌ر
٢٥	٥. ئەته‌کیته‌ ناو حه‌وشه‌ و فه‌زای گ‌شتی مزگ‌ه‌وته‌
٢٩	٦. ئەته‌کیته‌ ناو پ‌ۆل و حه‌لقه‌ی قورنان
٣٨	٧. ئەته‌کیته‌ هاو‌ڕیبه‌تی له‌ پ‌ینا‌و خودا
٤١	٨. ئەته‌کیته‌ دیج‌یتا‌لی گ‌روه‌به‌کانی فایبه‌ر، واتسه‌ئ‌ه‌پ و ت‌یلیگ‌رام
٤٦	٩. ئەته‌کیته‌ تا‌قی‌کردنه‌وه‌ و له‌به‌رکردن
٥٤	١٠. ئەته‌کیته‌ خ‌واردن و فرۆشگ‌ه‌ کافیت‌ریای سه‌نته‌ر
٥٨	١١. ئەته‌کیته‌ ژو‌وری به‌ری‌وه‌به‌ر و کارگ‌یری
٦٤	١٢. ئەته‌کیته‌ ر‌یزگ‌رتن و به‌گو‌ن‌کردنی دا‌یک و با‌وک
٦٧	١٣. ئەته‌کیته‌ گ‌ه‌شت، مه‌له‌وانگ‌ه‌ و یاریگا
٧١	کو‌وتا‌ی
٧٢	لیستی سه‌رچا‌وه‌ و ژێده‌ره‌کان

پیشه‌کی

میعراجی ئه‌دهب و شکوی زانست

بِسْمِ اللّٰهِ نُورِ السَّمَاوَاتِ وَالْاَرْضِ

سوپاس و ستایش بۆ ئه‌و خودایه‌ی که مروّقی به زانست پازانده‌وه و قورئانی کرده رېبه‌ر و نووری ژيانمان. دروود و سلاو له‌سه‌ر پېشه‌وای مروّقایه‌تی محهمه‌دی کوری عه‌بدوّلّا ﷺ، که ماموستای یه‌که‌می ئه‌دهب و ره‌وشت بوو و فه‌رمووی: **إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ**.

ئه‌ی ئه‌و فی‌رخوازه‌ی پېیه‌کانت به‌ره‌و مالی خودا هه‌نگاو ده‌نپن و دلت تینووی که‌لامی ئه‌وه، بزانه که تۆ ته‌نها به‌ره‌و بینایه‌ک نارویت، به‌لکو به‌ره‌و "می‌عراجی زانست" به‌رپوهیت. قورئان ته‌نها پیت و وشه نییه له‌ناو دلدا کۆبکریته‌وه، به‌لکو ره‌وشت و شکویه له‌جه‌سته‌دا ده‌بیت ره‌نگ بداته‌وه. پېشینانی چاکمان ده‌یانفه‌رموو: "ئه‌دهب به‌رگی زانسته، هه‌ر که‌سیک به‌رگه‌که‌ی نه‌پوشیت، زانیارییه‌که‌ی ته‌نها ده‌بیت به‌رگانی به‌سه‌ریه‌وه". "مزگه‌وت و سه‌نته‌ره‌کانی قورئان، ئه‌و باخچه‌ پیرۆزانه‌ن که فریشته‌کان باله‌کانیان تیدا راده‌خه‌ن بۆ فی‌رخوازان؛ ئایا ده‌کریت مروّق پې بنیته‌ ناو باله‌فرپې فریشته‌کان و خاوه‌نی بالترین "ئه‌ته‌کیّت" و "ئه‌دهب" نه‌بیت؟

ئه‌م رېبه‌رنامه‌یه، په‌یماننامه‌یه‌کی رۆحیه‌یه له‌ نیوان تۆ و ئه‌و پیرۆزییه‌ی هه‌لتگرتووه. فی‌رت ده‌کات که چۆن "بېده‌نگی"ت بېیته‌ تی‌فکرین، "قسه‌"ت بېیته‌ زی‌کر، و "مامه‌له‌"ت بېیته‌ ئاوینه‌یه‌ک بۆ جوانیه‌یه‌کانی ئیسلام. لې‌زه‌دا فی‌رده‌بیت که ریزی ماموستا کللی فه‌تجی دل‌ه‌کانه، و ئه‌دهب له‌گه‌ل هاورپیان، نیشانه‌ی تی‌گه‌یشتنه له‌ مانای برایه‌تی ئیمانی. وه‌ره با‌پیکه‌وه، به‌ پۆشاکي ئه‌ده‌به‌وه بچینه‌ خزمه‌ت قورئان، چونکه خودا زانست نادات به‌و که‌سانه‌ی که دل و ره‌فتاریان به‌ ئه‌دهب رانه‌هاتووه.

١. ئه‌ته‌کیت وه‌ک عیبادت و جه‌وه‌ری بروا

ئه‌ته‌کیت له‌ چوارچێوه‌ی مزگه‌وت و سه‌ننه‌ری قورئاندا، ته‌نها رېسایه‌کی وشکی مرو‌ی نییه‌ بۆ رێکخستنی کات و شوێن، به‌‌ئکو "عیباده‌تیکی نادیاره‌" که‌ گوزارشت له‌ ئاستی نزیکي به‌نده‌ ده‌کات له‌ خودای گه‌وره‌. لێره‌دا به‌ درێژی تیشک ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر ئه‌م چه‌مکه‌:

یه‌ که‌م: به‌نه‌مای شه‌ری بۆ ئه‌ته‌کیت به‌ گه‌وره‌گرتنی دروشمه‌کان

ئه‌ته‌کیت له‌ ناو مانی خودادا جو‌ریکه‌ له‌ ته‌قوا. کاتیک فێرخواز به‌ ئه‌ده‌به‌وه‌ مامه‌له‌ ده‌کات، له‌ راستیدا رێز له‌و شوێنه‌ ده‌گرت که‌ ناوی خودای تیدا ده‌هینرێت.

به‌‌ئکه‌ی قورئانی: خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ [الحج: ٣٢]. مزگه‌وت و کو‌ری قورنان له‌ گه‌وره‌ترین دروشمه‌کانی خودان، بۆیه‌ ره‌فتاری جوان تیدا نیشانه‌ی زیندوویی ده‌له‌.

قه‌سه‌ی زانایان: ئیمامی "قورتوبی" ده‌فه‌رمو‌یت: "به‌ گه‌وره‌گرتنی دروشمه‌کان ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌نده‌ به‌وپه‌ری شکو و ئه‌ده‌به‌وه‌ به‌ره‌و پیر پیرۆزیه‌کانی ئایین بروات."

دووهم: ئه‌ته‌کیت وه‌ک ته‌واوکاری بروا ئیمان

ئیمان ته‌نها وته‌ی زمان نییه‌، به‌‌ئکو ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و بروایه‌یه‌ له‌ ناو ره‌فتاردا. ئه‌ته‌کیت ئه‌و به‌رگه‌یه‌ که‌ ئیمانی پێ ده‌ناسرێته‌وه‌.

فه‌رمووده‌ی پیرۆز: بێ‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا ته‌واوترین برواداران له‌ رووی ئیمانه‌وه‌، ئه‌وانه‌ن که‌ ره‌وشتیان له‌ هه‌مووان جوانتره‌.

قه‌سه‌ی زانایان: ئیمامی "ئیبین قه‌ییم" ده‌فه‌رمو‌یت: "ئه‌ده‌بی مرو‌ف نیشانه‌ی به‌خته‌وه‌ری و سه‌رکه‌وته‌نیه‌تی، وه‌ که‌م ئه‌ده‌بی نیشانه‌ی

بیبه‌شبوون و تیاچوونیه‌تی، هیچ شتیک نییه خیری دنیا و قیامت کیش بکات وه‌ک ئه‌ده‌ب."

سییه‌م: زانست پیویستی به ئه‌ده‌ب هه‌یه پیشه‌کی فیربوون

زانایانی پیشین هه‌میشه پیاوان و ابووه که فیربوونی ئه‌ته‌کی‌ت و ئه‌ده‌ب، کلیل چوونه ناو جیهانی زانسته. زانستیک ئه‌ده‌بی له‌گه‌ل نه‌بی‌ت، زانی زیاتره وه‌ک له سوودی.

قسه‌ی زانایان: ئیمامی "ئیین موباره‌ک" ده‌فه‌رموئیت: نحن إلى قليل من الأدب أحوج منا إلى كثير من العلم "ئیمه پیویستمان به که‌میک له ئه‌ده‌ب زیاتره وه‌ک له زۆریک له زانست."

ئه‌زمووینی سه‌له‌ف: "ئیین سیرین" ده‌فه‌رموئیت: "ئه‌وان هاوه‌لان و تابعین فی‌ری ئه‌ته‌کی‌ت و ریگی رهفتار ده‌بوون، وه‌ک چۆن فی‌ری زانست ده‌بوون."

چواره‌م: گه‌یشتن به پله‌ی "ئیحسان" له ریگه‌ی ئه‌ته‌کی‌ته‌وه

ئیحسان ئه‌وه‌یه که وا عیبادت بکه‌یت که خودا ده‌بینیت. فی‌رخوازی قورئان کاتیک له ناو سه‌ننه‌ردا به هیمنی ده‌روات، به ده‌نگی نزم ده‌دوئیت، و ریژ له کتیب و ماموستا ده‌گرئیت، ئه‌وه گه‌یشته‌وه به پله‌ی ئیحسان. فه‌رمووده‌ی پیروژ: له فه‌رمووده‌که‌ی جوهریلدا هاتوه: الإحسان أن تعبد الله كأنك تراه. ئه‌ته‌کی‌ت مانیفیستکردنی ئه‌م بینینه خوداییه‌یه له ناو رهفتاری پۆژانه‌دا.

پینجه‌م: ئه‌ته‌کی‌ت وه‌ک پارێزه‌ری زانست نمونه‌ی مۆم و شوشه

وه‌ک چۆن باس کرا، ئه‌گه‌ر زانست "مۆم" بی‌ت، ئه‌وا ئه‌ته‌کی‌ت ئه‌و "شوشه‌یه‌یه" که ده‌پاریژیت. مۆمیک بێ شوشه‌ بی‌ت، به که‌مترین بای سه‌ریچی و هه‌له ده‌کوژیته‌وه، به‌لام ئه‌ته‌کی‌ت ده‌بی‌ته قه‌لغانیک که ناهیل‌یت شکوی زانسته که له که‌دار بی‌ت.

قسه‌ی زانایان: ئیمامی "مالیک" به گه‌نجیکی قوره‌یشی فهرموو: یا بنی تعلم الأدب قبل أن تتعلم العلم" پۆله‌که‌م، فی‌ری ئه‌ده‌ب به‌ پێش ئه‌وه‌ی فی‌ری زانست ببیت". چونکه‌ زانست بی ئه‌ده‌ب، مرؤف تووشی خۆبه‌گه‌وره‌زانین ده‌کات.

شه‌شه‌م: ره‌فتاری جوان بانگه‌وازیکی بیده‌نگه‌

فی‌رخوازی قورنان له‌ مرگه‌وت و سه‌نته‌ردا، ته‌نها بۆ خۆی ناخوینیت، به‌لکو ده‌بیته‌ نموونه‌ بۆ خه‌لکی تر. کاتیک خه‌لک ده‌بینن فی‌رخوازیکی چه‌ند به‌ ئه‌ته‌کیته‌وه‌ مامه‌له‌ ده‌کات، ئه‌وه‌ مه‌یلیان بۆ ئایینه‌که‌ زیاد ده‌کات.

ئایه‌تی قورئانی: وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا [البقرة: ٨٣]. ئه‌م فهرمانه‌ گشتیه‌، به‌لام بۆ هه‌لگرانی قورنان له‌ ناو مائی خودا له‌پێشتره‌.

قسه‌ی زانایان: وه‌لیونلای ده‌له‌وی ده‌فه‌رمویت: "جوانی شه‌رع له‌وه‌دایه‌ که‌ له‌ ناو جه‌سته‌ی به‌نده‌کاندا به‌ شیوه‌ی ره‌فتاری پیک و پیک ده‌ربکه‌وێت."

۲. نه‌ته‌کی‌تی ره‌فتار و ره‌وش‌تی فی‌رخ‌واز له ژیا‌نی رۆژانه‌دا

فی‌رخ‌وازی قورئان وه‌ک چ‌رایه‌که له‌ناو تاریکی‌دا، هه‌ر لایه‌ک ب‌روات ده‌ب‌یت ر‌ی‌گاکه رۆشن ب‌کاته‌وه. ره‌وش‌تی رۆژانه‌ت گه‌وره‌ترین بانگه‌وازه بۆ ئه‌و زانسته‌ی هه‌لت‌گرتووه.

یه‌که‌م: نه‌ته‌کی‌تی ر‌ی‌گاو‌بان و رۆیش‌تن (أدب‌ الطریق)

ر‌ی‌گا شو‌ینی گشتییه و مافی هه‌مووانی ت‌یدا‌یه، بۆیه فی‌رخ‌واز ده‌ب‌یت پار‌یزه‌ری ئه‌و مافانه‌ ب‌یت.

به‌ هی‌می رۆیش‌تن: به‌ وه‌قار و هی‌می ب‌رۆ، دوور ب‌که‌وه‌ره‌وه له‌ راکردن و بازدان و دروستکردنی ده‌نگی به‌رز که سه‌رنجی خه‌لک به‌ خراب راب‌ک‌یش‌یت.

به‌نگه‌ی قورئانی: وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا [الإسراء: ۳۷].

پاراستنی چاو غ‌ض‌ الب‌صر: له‌ ر‌ی‌گادا چ‌اوت ب‌پار‌یزه‌ له‌ سه‌یرکردنی حه‌رام و وردبوونه‌وه له‌ نامه‌ح‌رم و مال و تاییه‌تمه‌ندی خه‌لک.

به‌نگه‌ی قورئانی (فه‌رمانی راسته‌وخۆ بۆ ب‌ر‌وا‌داران): خ‌وا‌ی گه‌وره له‌ قورئانی پ‌یرۆزدا ر‌ینماییمان ده‌کات و ده‌فه‌رم‌و‌یت: قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ [النور: ۳۰] [واته: "به‌ پ‌یا‌وانی ب‌ر‌وا‌دار ب‌ل‌ی با چ‌اوه‌کانیان ب‌پۆشن (له‌ سه‌یرکردنی نامه‌ح‌رم و حه‌رام) و داو‌ینی خ‌ویان ب‌پار‌یزن؛ ئه‌وه بۆ ئه‌وان پاک‌تر و باش‌تره".

س‌لا‌و‌کردن: س‌وننه‌ته س‌لا‌و له‌و که‌سانه ب‌که‌یت که ده‌یان‌ناسی و ئه‌وانه‌یشی نایان‌ناسی؛ ئه‌مه ده‌له‌کان بۆ یه‌ک‌تر نه‌رم ده‌کات.

به‌نگه‌ی فه‌رم‌وو‌ده: پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رم‌و‌یت: (تُطْعَمُ الطَّعَامُ، وَتَقْرَأُ السَّلَامُ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ) (متفق علیه) واته: "خ‌وا‌ردن

بدهیت به خه‌ئکی، و سلاو بکه‌یت له‌وانه‌ی که ده‌یانناسیت و ئه‌وانه‌ی‌شی که نایانناسیت".

دووهم: ئه‌ته‌ کیتی کرین و فروشتن و بازار

بازار تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ بۆ ده‌ستپاکی و زمانپاکی فی‌رخواز. راستگۆی: له‌ کاتی کریندا درۆ مه‌که‌ و سویندی بیجی مه‌خۆ. ئه‌گه‌ر فروشیار بوویت، عه‌یی کالاکه‌ت مه‌شاره‌وه‌.

به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویتی: **الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا، فَإِنْ صَدَقَا وَبَيْنَا بُورِكَ لَهُمَا فِي بَيْعِهِمَا** "دوو کرپار و فروشیاره‌که به‌ره‌که‌ت ده‌خه‌ریته‌ مامه‌له‌که‌یانه‌وه‌ ئه‌گه‌ر راستگۆ بن و راستییه‌کان ڕوون بکه‌نه‌وه‌."

سه‌ودای جوان: له‌سه‌ر نرخ زۆر مه‌کیشه‌ و توند مه‌به‌؛ به‌ نه‌رمی و میهره‌بانی مامه‌له‌ بکه‌.

به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌ (بۆ ره‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌تی خودا): پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ دو‌عای خیر و ره‌حمه‌ت ده‌کات بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ کرین و فروشتندا ئاسانکار و نه‌رم و نیانن: **رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ، وَإِذَا اشْتَرَى، وَإِذَا اقْتَضَى.** (رواه البخاري) واته‌: "ره‌حمه‌تی خودا له‌و پیاوه‌ (که‌سه‌) بی‌ت که به‌ ڕوو‌خۆشی و ئاسانکارییه‌وه‌ مامه‌له‌ ده‌کات کاتیک شتی‌ک ده‌فروشی‌ت، یان کاتیک شتی‌ک ده‌کریت، وه‌ کاتیک داوای مافی خۆی ده‌کاته‌وه‌."

ئیمامی عومه‌ری کوری خه‌تاب (ره‌زای خوای لی‌بی‌ت) هه‌میشه‌ ده‌چووه‌ ناو بازاره‌کان و ده‌فه‌رموو: **لَا يَبِيعُ فِي سَوْقِنَا إِلَّا مَنْ قَدْ نَفَقَهُ فِي الدِّينِ** " [رواه الترمذي]. "نابیت له‌ بازاری ئیمه‌دا که‌س کرین و فروشتن بکات، ئیلا ده‌بی‌ت پی‌شته‌ر شاره‌زای فقه‌ و حه‌ل‌ال و حه‌رامی مامه‌له‌ بو‌وی‌ت."

"ئه‌ی فی‌رخوازی ئازیز، کاتیک ده‌چیته‌ بازار، با‌کچ و کوری موس‌لمان و فی‌رخوازی راسته‌قینه‌ به‌وه‌ بناس‌رینه‌وه‌ که‌ نه‌ هاوار ده‌که‌ن، نه‌ له‌سه‌ر نرخ

پارچه کاغەز و کاتی خەلکی بەفەرۆ دەدەن، و نه کاتیک پارهیه ک دەدەن یان وەرە گرن فیل دەکەن. با دئاوهدانی تو به زیکر له ناو بازاردا، بێتته هۆکاری هیمایه ک بۆ ئەوه‌ی بلین: ئەمه رهوشتی قورئانه. " ئەته‌کیتی فیرخواز وایه که نرخ که مکردنه‌وه‌ی نه‌بێتته هۆی یێزارکردنی فرۆشیار؛ چونکه به‌ره‌که‌تی ئەو شته‌ی ده‌یکریت، له ره‌زامه‌ندی دلی به‌رامبه‌ره‌که‌ته‌وه ده‌ست پێ ده‌کات."

سییه‌م: ئەته‌کیتی چوونه ناو بازار و زیکر تایبەت:

بازار شوینی غه‌فلەت و سه‌رقاڵبوونی خەلکییه به‌ دۆلار و کالاه، بۆیه فیرخواز کاتیک پێ ده‌نێته ناو بازار، به‌م زیکره نووری قورئانه‌که‌ی ده‌پارێزێت:

به‌لگه‌ی فه‌رمووده: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێت هه‌رکه‌سیک بچێته بازار و بڵیت: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. خودای گه‌وره ملیۆنیک خیری بۆ ده‌نووسی، ملیۆنیک گوناھی لی ده‌سپێته‌وه، و پله‌که‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه [رواه الترمذی].

ئەته‌کیتی کرداری: خویندنی ئەم زیکره له کاتی چوونه ژووره‌وه‌دا، نیشانه‌ی هۆشیاری فیرخوازه که ته‌نانه‌ت له ناو جه‌نجالی و غه‌فلەتی بازاریشدا په‌یوه‌ندی له‌ گه‌ل خودا ناچرێنێت.

چواره‌م: ئەته‌کیتی زمان و قسه‌کردن له‌ گه‌ل خەلک

فیرخواز بێ‌ویسته‌ خاوه‌نی "په‌یغی شیرین" بێت. دوورکه‌وتنه‌وه له‌ جنیو و قسه‌ی بازاری: هه‌رگیز وشه‌ی ناشرین و جنیو و گالته‌جاری به‌ خەلک مه‌که‌، ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر به‌رامبه‌ره‌که‌یشته‌ خراب بێت.

به‌نگه‌ی قورنانی: وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا [البقرة: ۸۳]. به‌نگه‌ی فهرمووده : پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فهرمویت: لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّغَانِ وَلَا اللَّعَانِ وَلَا الْفَاحِشِ وَلَا الْبَذِيءِ] (رواه الترمذي [واته: "برواداری راسته‌قینه که‌سیک نیبه که تانه و ته‌شهر بدات، و نه‌فهرت بکات، و قسه‌ی ناشرین و جنیو و وشه‌ی بازاری به‌کاربه‌ینیت".

نه‌بردنی ناوی خه‌ئک به‌غهبه‌ت: مه‌به به‌وکه‌سه‌ی که له ههر شوینیک داده‌نیشیت باسی که‌موکوری خه‌ئک ده‌کات. بیده‌نگی باشره له قسه‌یه‌ک که گونا‌هی تیدا بیت.

به‌نگه‌ی قورنانی: خوی گه‌وره ده‌فهرمویت: وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيَحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ] (الحجرات: ۱۲) [واته: "با هیچ کام له ئیوه غهبه‌تی نه‌وی تر نه‌کات؛ ئایا که‌س له ئیوه‌هز ده‌کات گوشتی برابه‌کی خوی به‌مردووی بخوات؟ بیگومان‌ه‌زتان لی نیبه و لی یی‌زارن".

"ئه‌و زمانه‌ی که قورنانی پی ده‌خوینیت‌ه‌وه، با ههرگیز به‌جنیو و غهبه‌ت و قسه‌ی ناشرین نه‌ژاکیندریت؛ چونکه نووری زانست و گونا‌هی زمان له یه‌ک دلدا پیکه‌وه کۆنابنه‌وه".

پینجه‌م: ئه‌ته‌کیتی مامه‌له له‌گه‌ل دراوسی و خزمه‌کان

ره‌وشتی تو به‌رامبه‌ر خه‌ئکانی نزیکت، پیوه‌ری ئیمان‌ه‌که‌ته. ئازارنه‌دانی دراوسی: به‌ده‌نگی به‌رز، به‌فریدانی زبل، یان به‌وه‌ستانی ئوتۆمبیل له‌به‌رده‌م مالبان، ئازاری دراوسی مه‌ده.

به‌نگه‌ی فهرمووده : پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمویت: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوْذِ جَارَهُ" هه‌رکه‌سیک بروای به‌خودا و پوژی دوابی هه‌یه، با ئازاری دراوسی‌که‌ی نه‌دات."

به لگه‌ی فهرمووده (سه‌باره‌ت به گه‌وره‌ی مافی دراوسی لای فریشته‌کان):
 پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فهرمویت: «مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى
 ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُوْرِثُهُ» [متفق علیه]. "جبرائیل هینده راسپارده‌ی دراوسی
 پیده‌دام، ته‌نانه‌ت پیم و ابوو (له داهاتوودا) دراوسی ده‌کاته میراتگری
 دراوسی‌که‌ی."

حه‌سه‌نی به‌سری (ره‌حه‌مه‌تی خودای لیبت) ده‌فهرمویت: "دراوسی‌ه‌تی
 باش ته‌نها ئه‌وه نییه که ئازاری دراوسی‌که‌ت نه‌ده‌یت، به‌لکو دراوسی‌ه‌تی
 راس‌ته‌قینه ئه‌وه‌یه که ئارام بگریت له‌سه‌ر ئازار و که‌مکوریه‌کانی
 دراوسی‌که‌ت."

"ته‌که‌یتی نه‌وه‌ی قورنان ئه‌وه‌یه که مالی دراوسی له سیبه‌ری بوونیدا
 حه‌وانه‌وه و دنیایی به‌ده‌ست به‌ین. فی‌رخواز پیش نه‌وه‌ی به‌لاپه‌ره‌کانی
 قورناندا بچیته‌وه، سه‌یری حه‌وشه و به‌رده‌م ده‌رگی مالی خو‌ی ده‌کات؛
 نه‌کا ئوتۆمبێله‌که‌ی یان زبێله‌که‌ی دلی دراوسی‌ه‌کی هینایته‌ئیش، چونکه
 نووری زانست نانیشیته‌ دلێکه‌وه که جیرانه‌کانی لێ به‌سکالا بن."
 یارمه‌تیدانی لێقه‌ومه‌وان: ئه‌گه‌ر بینیت پیرمه‌ندی‌ک یان په‌که‌که‌وته‌یه‌کی
 پتویستی به‌هاوکاریه‌ له‌ ریگادا، یان جیرانه‌که‌ت نه‌خۆشه، خیرا به‌
 هانایانه‌وه‌ بچۆ.

به‌لگه‌ی فهرمووده: پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ بنه‌مایه‌کی زیرینمان فیر ده‌کات
 که چۆن یارمه‌تیدانی خه‌لک ده‌بیته‌ هو‌ی یارمه‌تیدانی خودا بۆ ئیمه: وَاللّٰهُ
 فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ] (رواه مسلم [واته: "خودای
 گه‌وره هه‌میشه له‌ یارمه‌تیدانی به‌نده‌که‌یدایه، مادام به‌نده‌که‌ خه‌ریکی
 یارمه‌تیدانی برایه‌کی (یان هاویری و هاو‌نیشتمانییه‌کی) بیت
 گه‌وره‌ی سه‌ردانی نه‌خۆش: ئه‌گه‌ر بیستت جیرانه‌که‌ت نه‌خۆشه، خیرا به‌
 هانایانه‌وه‌ بچۆ، برۆ سه‌ردانی بکه:

به‌لگه‌ی فه‌رمووده: مَنْ أَتَى أَخَاهُ الْمُسْلِمَ عَائِدًا (نه‌خۆش پرسى)، مَشَى فِي خِرَافَةٍ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ] رواه الترمذ، واته: "هه‌رکه‌سێک بچیت بۆ سه‌ردانی برایه‌کی نه‌خۆشی، ئەوا له‌ ناو باخه‌کانی به‌هه‌شتدا هه‌نگاو ده‌نیت تا ئەو کاته‌ی داده‌نیشیت".

«يَا ابْنَ آدَمَ مَرِضْتُ فَلَمْ تَعُدْنِي!»، ده‌لێت: په‌روه‌ردگارا چۆن سه‌ردانی تۆ بکه‌م کاتیک تۆ په‌روه‌ردگاری جیهانیانی؟ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: «أَمَّا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فَلَانًا مَرِضَ فَلَمْ تَعُدْهُ؟ أَمَّا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عُدْتَهُ لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ؟» [رواه مسلم]. "ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م نه‌خۆش که‌وتم و سه‌ردانت نه‌کردم! ... ئایا نه‌تزانى فلانه‌ به‌نده‌م نه‌خۆش بوو و سه‌ردانت نه‌کرد؟ ئایا نه‌تزانى ئە‌گه‌ر سه‌ردانت بکردایه‌، پاداشتی من و په‌حمه‌تی منت له‌ لای ئە‌و ده‌ست ده‌که‌وت؟"

صله‌ی په‌حم له‌ گه‌ل خزمه‌کان: فێرخوازی قورنان ده‌بیت یه‌که‌م که‌س بیت که‌ په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌هێز بکات:

به‌لگه‌ی قورنانی: خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ (النساء: ۱) [واته: "پارێزگاری بکه‌ن و بترسن له‌و خودایه‌ی که‌ داوای مافه‌کانی لێ ده‌که‌ن، و ئاگاداری مافی خزمه‌کانتان بن".

خوای گه‌وره‌ له‌ وه‌سفى خاوه‌ن ژیری و فامه‌کانه‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾ [الرعد: ۲۱]. "ئه‌وانه‌ی ئە‌و په‌یوه‌ندیانه‌ ده‌گه‌یه‌نن و توند ده‌که‌ن (وه‌ک په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی) که‌ خودا فه‌رمانی پێکردوو به‌گه‌یه‌نریت، و له‌ په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن و لێرسینه‌وه‌ی خرابی رۆژی دوا‌ی لێده‌که‌ن."

ئیمامی عه‌لی کوری ئە‌بو تالیب (په‌زای خوای لێبیت) ده‌فه‌رمویت: أَكْرِمَ عَشِيرَتِكَ، فَإِنَّهُمْ جَنَاحُكَ الَّذِي بِهِ تَطِيرُ. "پێز له‌ خزم و عه‌شیره‌ته‌که‌ت بگره‌، چونکه‌ ئە‌وان با‌له‌کانی تۆن که‌ پێیان ده‌فريت (له‌ کاتی ته‌نگانه‌دا بشتیوانتن)."

"ئه‌ی فی‌رخواز! بایه‌که‌م که‌س که‌ سوود له‌ ره‌وشته‌ به‌رزه‌ کانت ده‌بینیت، دراو سی و خزمه‌ کانت بن؛ چونکه‌ هیچ زانیارییه‌ ک شکۆ نابه‌خشیت به‌ خاوه‌نه‌ که‌ی ئه‌ گهر له‌ ناو مال و گهره‌ که‌ که‌یدا به‌ که‌سیکی توند و بیوه‌فا بناسریت".

شه‌شهم: ئه‌ته‌ که‌یتی مامه‌له‌ له‌ جیهانی دیجیتاڵیدا سۆشیال میدیا

مۆبایله‌ که‌ت و ئه‌ کاوخته‌ کانت ئاوێنه‌ی که‌سایه‌تیتن. بلاونه‌ کردنه‌وه‌ی درۆ: ههر هه‌وائیک مه‌ گوازه‌روه‌و تا دُنیا نه‌بیت لێ. به‌لگه‌ی قورئانی: خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا [(...الحجرات: ٦)] "ئه‌ی ئه‌وانه‌ی برواتان هیناوه‌، ئه‌ گهر که‌سیک هه‌وائیکی بۆ هینان، سه‌ره‌تا لێ بکوژنه‌وه‌ و دُنیا ببنه‌وه‌ پێش ئه‌وه‌ی بلاوی بکه‌نه‌وه‌.

مه‌ترسی گواستنه‌وه‌ی هه‌موو شتیک: نابیت هه‌رچیمان بیست بلاوبکه‌ینه‌وه‌

به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌: كَفَى بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ [(رواه مسلم)] واته‌: "بۆ درۆزنی مروؤف ئه‌وه‌ به‌سه‌، که‌ هه‌رچیه‌ی بیست (یان له‌ سۆشیال میدیا بینی) بیگیریته‌وه‌ و بلاوی بکاته‌وه‌".

کۆمینی جوان: له‌ کاتی نویسنی کۆمینتدا، به‌ ئه‌ده‌به‌وه‌ ره‌خنه‌ بگره‌ یان ده‌ستخۆشی بکه‌. وینه‌ و فیدیوی نه‌شیاو لای خۆت دامه‌نی و لایکی مه‌ که‌. به‌لگه‌ی قورئانی: خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ [(ق: ١٨)] واته‌: "مروؤف هیچ قسه‌یه‌ک ناکات (یان نانووسیت)، مه‌ گهر چاودیرێکی ئاماده‌بووی له‌سه‌ره‌ و ده‌ینوووسیت. ئاگاداربه‌ کۆمینته‌ کانیشته‌ له‌ نامه‌ی کرده‌وه‌ کانتدا ده‌نووسرین.

وینه‌ و فیدیوی نه‌شیاو و پاراستنی ئه‌ کاونت: پاراستنی ئه‌ کاونت و مۆبایله‌ کانتان له‌ شتی خراب:

به‌نگه‌ی فهرمووده: پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فهرمویت: إِنَّ هَذَا الْخَيْرُ خَزَائِنُ، وَلِتِلْكَ الْخَزَائِنِ مَفَاتِيحُ، فَطُوبَى لِعَبْدٍ جَعَلَهُ اللَّهُ مِفْتَاحًا لِلْخَيْرِ، مِغْلَاقًا لِلْشَّرِّ] (رواه ابن ماجه [واته: "خير و چاکه گه‌نجینه‌ن و کلیلیان هه‌یه، خوشی و به‌خته‌وه‌ری بۆ ئه‌و به‌نده‌یه‌ی که خودا کردوویه‌تی به‌کلیل بۆ خیر و قوفل بۆ شه‌ر و خرابه". مه‌به‌ست له‌وه‌یه ئه‌و کاونته‌که‌ت کلیلیک بیت بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی باشه، و قوفلیک بیت بۆ ریگریکردن له بلاوبوونه‌وه‌ی وینه و فیدیوی ناشرین).

"ئه‌ی فی‌رخوا! 'لایک' و 'شیر'کردنی تۆ، شایه‌تی بروا و ئه‌خلاق تۆن. با مۆبایله‌که‌ت نه‌بیته هۆی سرینه‌وه‌ی ئه‌و پاداشته‌ی که له‌حه‌لقه‌ی قورئاندا کۆت کردووه‌ته‌وه".

کۆبه‌ند: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرمویت: إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ "من ته‌نها بۆ ئه‌وه‌ نیردراوم تا ره‌وشته به‌رزه‌کان ته‌واو بکه‌م". بۆیه فی‌رخوازی قورئان ئه‌گه‌ر له‌ژیانی رۆژانه‌یدا ره‌وشتی جوان نه‌بیت، ته‌نها ماندوو‌بوونی بۆ ده‌می‌نیت‌ه‌وه. با هه‌رکه‌سیک تۆی بی‌نی، بلیت: "ئافه‌رم بۆ ئه‌و په‌روه‌رده‌یه‌ی ئه‌م لاوه‌ی پی‌گه‌یانده‌وه".

حه‌وته‌م: ری‌ک‌خستنی کات (زوو‌نوستن و زوو‌له‌خه‌و هه‌ستان)

فی‌رخوازی قورئان ناتوانیت به‌ره‌که‌ت له‌کات و ته‌رکیزیدا کۆبکاته‌وه ئه‌گه‌ر شه‌وانی به‌بی‌هوده‌یی به‌رووناکی شاشه‌کان و کات به‌فی‌رۆدان به‌خشیت. زوو‌نوستن و زوو‌هه‌ستان نه‌ک ته‌نها ته‌ندروستییه، به‌لکو یه‌که‌م هه‌نگاوی سه‌ره‌که‌وتنه له‌به‌رده‌م پیته‌کانی قورئاندا.

سوود و به‌ره‌که‌تی به‌ره‌به‌یان: شه‌ونخونی و دره‌نگ خه‌وتن ده‌بیته هۆی ته‌مبه‌تی و له‌ده‌ستدانی فه‌جر و له‌ییرچوونه‌وه‌ی ده‌رسه‌کان. فی‌رخوازی راسته‌قینه، دوا‌ی نو‌ژی عی‌شا یان دوا‌ی ته‌واوکردنی ئه‌رکه پی‌ویسته‌کانی،

جه‌سته‌ی ئارام ده‌کاته‌وه بۆ نه‌وه‌ی به‌ره‌به‌یان به‌ وزه‌یه‌کی نو‌یوه‌ پێش‌وازی له‌ قورنان بکات.

به‌لگه‌ی فه‌رمووده: پێغه‌مبه‌ر ﷺ دوعای به‌ره‌که‌تی بۆ ئهم کاته‌ کردووه و ده‌فه‌رمو‌یت: **اللَّهُمَّ بَارِكْ لَأُمَّتِي فِي بُكُورِهَا.** (دابکایه‌تی/ته‌واوی فه‌رمووده‌که: "خوايه به‌ره‌که‌ت بخه‌يته ناو کاره‌کانی ئومه‌ته‌که‌مه‌وه له‌ پێشه‌کی رۆژ و به‌ره‌به‌یاندان"). فێرخوازی‌ک که ده‌یه‌و‌یت پاراستنی قورئانه‌که‌ی پته‌و‌ب‌یت، ئهم کاته‌ زی‌رینه‌ له‌ده‌ست نادات.

پراکتیکی خه‌و و هه‌ستان ئادابی پێش‌خه‌وتن: ده‌ست‌نوێژ‌گرتن، خو‌یندنی ئه‌زکاره‌کانی خه‌و (به‌تایبه‌ت ئایه‌تی کورسی و سووره‌ته‌کانی ئیخلا‌س و فه‌له‌ق و ناس) و دوور‌که‌وتنه‌وه له‌ مۆبایل لانیکه‌م نیو کاتژمێر پێش‌خه‌وتن.

هه‌ستانی به‌ب‌ی دوود‌لی: کاتیک زه‌نگی کاتژمێر لێده‌دات یان خه‌به‌رت ده‌ب‌یت‌ه‌وه، یه‌ک‌سه‌ر جیگا‌که‌ت جی‌به‌ی‌ت‌له‌ و به‌ ئاوی سارد ده‌مو‌چاوت بشۆ بۆ نه‌وه‌ی ته‌مه‌لی شه‌یتان‌ لی دوور‌بکه‌و‌یت‌ه‌وه.

ته‌رخانه‌کردنی کاتی زی‌رین: کاته‌که‌ی نیوان به‌ربانگ (فه‌جر) و خۆره‌ه‌لات، تاییبه‌ت بکه‌ به‌ ته‌نها دووباره‌کردنه‌وه (موراجه‌عه) یان له‌به‌ر‌کردنی ئایه‌ته‌ نو‌ییه‌کان، چونکه‌ له‌م کاته‌دا می‌شک له‌وه‌په‌ری خاوی‌نی و ئاماده‌یب‌یدایه‌.

به‌لگه‌ی قورئانی خ‌وا‌ی گه‌وره‌ شه‌وی وه‌ک ه‌ی‌م‌نکه‌ره‌وه و رۆژی وه‌ک کاتی هه‌ول‌دان داناوه، و ده‌فه‌رمو‌یت: **وَجَعَلْنَا النَّهَارَ نَشُورًا** [الن‌بأ: ۱۱]

("و رۆژیشمان بریارداوه بۆ راپه‌راندنی ئیش‌وکار و زیندوو‌بوونه‌وه و هه‌ول‌دان).

۳. ئەته‌کی‌تی فی‌رخواز پ‌یش گه‌یشتن به‌ مزگه‌وت و سه‌نته‌ر

پ‌یش ئە‌وه‌ی م‌ال ج‌یبه‌ئ‌یت، د‌لت پاک بکه‌ره‌وه که‌ ته‌نها بۆ ره‌زامه‌ندی خودا و فی‌ربوونی قورئان ده‌رویت. پ‌یغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمویت: **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ** [متفق علیه [واته: "ب‌یگومان پاداشتی کرده‌وه‌کان به‌پ‌یی نییه‌ته‌کانه".

ئاماده‌بوونی فی‌رخواز پ‌یش چوونه ناو کۆری زانست، نیشانه‌ی ر‌یزگرتنه له‌و "نیعمه‌ته‌ی" که‌ خودا پ‌یی به‌خشیوه. فی‌رخوازی قورئان هه‌لگری گه‌وره‌ترین په‌یامی ئاسمانییه، بۆیه ده‌ب‌یت له‌ روا‌له‌ت و پاک‌خواوینیدا نموونه‌ی بالا ب‌یت. جوانی دیمه‌ن به‌ش‌یکه له‌ شکۆی زانست. خ‌وای گه‌وره جوانه و جوانیشی خ‌وش ده‌ویت: **إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ**. ئە‌م ق‌وناغه پ‌ینچ ته‌وه‌ره‌ی سه‌ره‌کی ده‌گر‌یته‌وه: نییه‌ت و ئاماده‌کاری ده‌روونی **یه‌که‌م: خ‌شته‌ی پاک‌خواوینی:**

پ‌یش ده‌رچون: ئە‌ته‌کی‌تی شه‌رعی وایه لانی که‌م ده‌موچاوت به‌ سابوون بش‌و‌یت و د‌دانه‌کانت به‌ باشی پاک بکه‌یته‌وه. ئە‌گه‌ر بۆت ده‌کر‌یت، خ‌وشۆردن غسل پ‌یش چوون بۆ کۆری زانست نه‌ک هه‌ر پاک‌یییه، به‌لکو ماندو‌ی‌تی جه‌سته‌ت لاده‌بات و ته‌رک‌یزت ز‌یاد ده‌کات. به‌لگه‌ی قورئانی: **خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ** [الأعراف: ۳۱] واته: "ئ‌هی نه‌وه‌کانی ئاده‌م! له‌ کاتی چوون بۆ هه‌ر مزگه‌وت‌یکدا، خ‌وتان برا‌زیننه‌وه و پ‌وشاکی جوان و پاک ب‌پ‌وشن".

به‌ کاره‌یینانی بۆن: پ‌یش ئە‌وه‌ی له‌ م‌ال ده‌ر بچ‌یت، "تاق‌یکردنه‌وه‌ی بۆنی جل" بکه؛ ئە‌گه‌ر بۆنی خ‌واردن یان جگه‌ره‌ی پ‌یوه بوو، ده‌ستبه‌ج‌ی ب‌یگۆره. فی‌رخوازی زیره‌ک عه‌تر‌یکی بچ‌وکی هه‌میشه له‌ گیرفان یان جانتایه تاوه‌کو پ‌یش چوونه ژووره‌وه به‌ کاری به‌ئ‌یت. به‌لگه‌ی شه‌رعی: له‌ "صح‌یح البخاری" دا هاتووه: **غُسْلُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ، وَأَنْ يَسْتَنَّ،**

وَأَنْ يَمَسَّ طَيْبًا. زانایان ده‌فهرموون: هه‌موو کوڤی زانست و شوینیکی پیرۆز، هه‌مان حوکمی هه‌ینی هه‌یه له رووی گرنگی بۆنخووشی و پاکیه‌وه. سیواک له گیرفاندا: با هه‌میشه سیواکت پی بیت. پێش ئه‌وه‌ی بجیته ناو پۆل یان حه‌لقه‌ی قورنان، به‌کاری به‌ینه .

فه‌رمووده‌ی پیرۆز: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: السَّوَاكُ مَطَهْرَةٌ لِلْقَمِّ ، مَرْضَةٌ لِلرَّبِّ "سیواک دهم پاک ده‌کاته‌وه و په‌روه‌ردگاریش رازی ده‌کات." قسه‌ی زانایان: ئیمامی "غه‌زالی" ده‌فه‌رمویت: "دهم رپه‌ه‌وی قورئانه، بۆیه پاکراگرته‌ی نیشانه‌ی رپه‌رگرته له قورئان."

دووهم: ریکخستنی پۆشاک به‌کرده‌بی:

ئاوینه: پێش ده‌رچوون سه‌یری ئاوینه بکه؛ قزت به‌ ریکوپیکی دابه‌ینه، ئه‌گه‌ر کلاو یان جامانه به‌کارده‌هینیت به‌ جوانی ریکی بخه. به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌دا: پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: مَنْ كَانَ لَهُ شَعْرٌ فَلْيُكْرِمْهُ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ. (واته: "هه‌رکه‌سیک قزی هه‌یه، با ریزی لی بگریت (به‌ داهینان و پاککردنه‌وه‌ی)."

گۆره‌وییه‌کان: یه‌کیک له‌ کیشه‌ گه‌وره‌کانی مرگه‌وت "بۆنی گۆره‌وی"یه. ئه‌ته‌کیتی فیرخوازی راسته‌قینه‌ ئه‌وه‌یه که هه‌میشه گۆره‌وی پاک و نوێ بپۆشیت پێش چوون بۆ سه‌نته‌ر، چونکه له‌ کاتی دانیشتن له‌ حه‌لقه‌ی قورئاندا، بۆنی ناخۆش ده‌بیته‌ هۆی ییزارکردنی هاوڕیکانت و مامۆستا که‌ت. به‌لگی قورئان: خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت ده‌فه‌رمویت: إِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَتَذَكَّرُ مِمَّا يَتَذَكَّرُ مِنْهُ بَنُو آدَمَ. واته: "مه‌لائیکه‌ته‌کان ییزار ده‌بن به‌و شتانه‌ی که نه‌وه‌ی ئاده‌م (مروفه‌کان) ییزار ده‌کات."

ساده‌بی و جوانی (پاکخواینی نه‌ک گرانی نرخ): پێویست ناکات جلی زۆر گرانبه‌ها بپۆشیت، به‌لکو جلی ئوتوکراو و خاوین به‌سه‌.

فه‌رمووده‌ی پیرۆز: **إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ** "خودا جوانه و جوانی خوش ده‌وێت."

به‌لگه‌ی قورئان: خودای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: **﴿وَتِيَابَكَ فَطَهَّرَ﴾** (المدرثر: ۴). (واته: "پۆشاکه کانت پاک و خاوین راگره."

سییه‌م: ریکخستنی قژ و نینۆک

ئه‌مه نیشانه‌ی "سمت الحسن" و شیوازی فی‌رخوازی به‌ئه‌ده‌به. ریکخستنی قژ: قژت به شیوازیکی هیمن و ریک دابی؛ دووربکه‌وه‌ره‌وه له‌و مۆدی‌لانه‌ی که له‌گه‌ل شکۆی فی‌رخوازی قورئاندا ناگونجین. کورترکردنه‌وه‌ی نینۆک: نینۆکه‌کانت به‌ کورتی و خاوینی رابگره، چونکه کۆبوونه‌وه‌ی چه‌په‌لی له ژێر نینۆکدا دژی بنه‌ماکانی پا‌کو‌خا‌وینییه‌ فطره. به‌لگه‌ی فه‌رمووده: **يَبْغِهِ مَبْهَرٌ ۖ** ده‌فه‌رموێت: **الْفِطْرَةُ خَمْسٌ: الْخِتَانُ، وَالْإِسْتِحْدَادُ، وَقَصُّ الشَّارِبِ، وَتَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ، وَتَنْتِفُ الْأَبْطِ** [البخاري ومسلم].

چواره‌م: ئاماده‌کاری که‌ره‌سته‌کان پێش وه‌خته:

جانتاکه‌ت بپشکنه: شه‌وی پێشتر یان یه‌ک کاتژمێر پێش رۆشتن، دلنیا به‌ره‌وه له‌ هه‌بوونی:

قورئانی تایبه‌تی خۆت تاوه‌کو تییینی تیدا بنوسیت.

پینووس بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ناو پۆل داوای له‌ که‌س نه‌که‌یت.

ده‌فته‌ری تییینی بۆ نویسنی سوده‌کانی مامۆستا.

مۆبايل: پێش ئه‌وه‌ی بگه‌ی به‌ ده‌رگای مرگه‌وت، مۆبايله‌که‌ت بکوژینه‌وه

یان بیخه‌ره‌ سه‌ر بپه‌نگ. ئه‌مه ئه‌ته‌کی‌تیکی زۆر گرنگه‌ تاوه‌کو عیباده‌تی

خه‌لک و کو‌ری زانست تیک نه‌ده‌یت.

پینجه‌م: رهفتار له کاتی روشتندا پراکتیکی ریگا:

هه‌نگاونان به هیمنی و شکۆوه: به ڤاکردن و په‌له‌په‌ل مه‌رۆ، چونکه به‌و شیوه‌یه ده‌گه‌یته ناو مزگه‌وت و هه‌ناسه‌برکیت ده‌بیت و ئاره‌ق ده‌که‌یت. به‌لکو به هیمنی هه‌نگاو بئی.

به‌لگه‌ی فه‌رمووده: پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمویت: إِذَا أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَعَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ (متفق علیه [واته: "کاتیک به‌ره‌و نوێژ (یان په‌رستش) هاتن، با هیمنی و له‌سه‌رخۆی به‌سه‌رتانه‌وه بیت".

سلاوکردن: له ریگادا سلاو له‌و که‌سانه بکه که ده‌یانبنیت، چونکه تۆ نوینه‌ری سه‌نته‌ری قورئانیت.

زیکری ریگا: زمانی خۆت رابه‌ینه به زیکر یان پیداچوونه‌وه‌ی ئه‌و سوره‌ته‌ی که ده‌بیت له‌و رۆژهدا ته‌سلیمی مامۆستای بکه‌یت.

ئایه‌تی قورئانی: وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً [الأعراف: ۲۰۵]. واته:

"یادی په‌روه‌ردگارت بکه له ناخی خۆتدا (به بیده‌نگی)، به خاکه‌پایی و پارانه‌وه و به ترس و شکۆوه."

به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌دا: پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمویت: «لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ» «رواه الترمذي». واته: "با هه‌میشه زمانت ته‌ر بیت به یادی خودا. "فیرخواز کاتیک له ریگادایه، زمانته‌پکردنی به زیکر یان پیداچوونه‌وه‌ی قورئان، وه‌ک ئاماده‌کارییه که بۆ ئه‌وه‌ی به ده‌روونیکی ئاوه‌دانه‌وه بگاته لای مامۆستاکی.

شه‌شه‌م: پاراستنی کات ئه‌ته‌کیتی وه‌خت:

پینج خوله‌ک پێشتر: ئه‌ته‌کیتی فیرخوازی سه‌رکه‌وتوو ئه‌وه‌یه که ۵ بۆ ۱۰ خوله‌ک پێش ده‌ستپێکردنی وانه‌که له‌وی بیت. ئه‌مه ده‌رفه‌تت ده‌دات که:

نوێژی سلاوی مزگه‌وت تحیه‌ المسجد بکه‌یت.

به هیمنی دانیشیت و ئاماده کاری دهروونی بکهیت.

پیداچوونهوهیه کی خیرا بۆ وانه کهت بکهیت.

"ئه‌ی نهوهی قورنان! وانه کهت لهو ساتهوه دهست پێ دهکات که له مال ده‌رده‌چیت، نه‌ک ته‌نها کاتیک داده‌نیشیت. هه‌موو هه‌نگاوێکی رێگا کهت به‌ 'عیباده‌ت' بنووسه‌".

کۆبه‌ند: ئیمامی "مالیک" کاتیک ده‌ستی ده‌کرد به‌ گوتنه‌وه‌ی فه‌رمووده‌، غوسلی ده‌رده‌کرد و بۆنی خۆشی له‌ خۆی ده‌دا و پۆشاک زۆر جوانی ده‌پۆشی، وه‌ک رێژیک بۆ کلامی پیغه‌مبه‌ر ﷺ. تۆش وه‌ک فی‌رخوازی قورنان، با‌رواله‌تت بانگه‌واز بێت بۆ جوانی ئیسلام.

گه‌شتی رۆژانه‌ی فی‌رخواز (ئه‌ته‌کی‌ت و زی‌ک‌ره‌کان له‌ ماله‌وه‌ تا سه‌نته‌ر) سه‌فه‌ری فی‌رخوازی قورنان بۆ ناوه‌نده‌کانی زانست ته‌نها هاتوچۆیه‌کی ئاسایی نییه‌، به‌لکو عیباده‌تیکی به‌رده‌وامه‌. فی‌رخواز له‌ ساته‌وه‌ختی پۆشینی جلی پاکه‌وه‌ تا ده‌گاته‌ پۆله‌که‌ی و ده‌گه‌رێته‌وه‌، زمانی به‌ زی‌ک‌ری خوا‌ی گه‌وره‌ ئاو‌دێ‌ر ده‌کات.

حه‌وته‌م: ئه‌ته‌کی‌ت و زی‌ک‌ری جلی‌پۆشین

فی‌رخوازی قورنان به‌ پۆشاک رێک، پاک و شه‌رعییه‌وه‌ ده‌چێته‌ ح‌زوری قورنان، چونکه‌ پاک‌خوا‌یینی نیشانه‌ی رێژگرتنه‌ له‌ زانست.

١- له‌ کاتی له‌به‌رکردنی جلو‌به‌رگدا هه‌میشه‌ له‌ لای راسته‌وه‌ ده‌ست پێبکه‌. به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک جلی نوی‌ یان ئاسایی له‌به‌رکرد ب‌لێت: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا الثَّوْبَ وَرَزَقْنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ» (سو‌پاس بۆ ئه‌و خوا‌یه‌ی که‌ ئه‌م پۆشاکه‌ی پێ به‌خشی‌م و ر‌زقیدام، بێ ئه‌وه‌ی ه‌یچ ه‌یز و توانایه‌ک له‌ لایه‌ن خۆمه‌وه‌ هه‌بێت)

۲. زیکری ده‌رچوون و چوون بۆ سه‌نتهر: کاتیکی فی‌رخواز قاچی ده‌خاته ده‌ره‌وه‌ی مال، خۆی ده‌سپێریت به پارێزه‌ری د‌لسۆز که خ‌وای گه‌وره‌یه، بۆ نه‌وه‌ی له مه‌ترسییه‌کانی ریگا و لادانی شه‌یتان پارێزراو ب‌یت.

به‌لگه‌ی فه‌رمووده: پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت هه‌رکه‌س‌یک له ماله‌که‌ی ده‌رچ‌یت و ب‌ل‌یت: بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. (واته: "به ناوی خوا، پ‌شتم به خوا به‌ست، چاکه و دوورکه‌وتنه‌وه له خراپه‌ نییه‌ ته‌نها به یارمه‌تی خوا نه‌ب‌یت")، پ‌یی ده‌وتر‌یت: پ‌ینمایی کراو‌یت و پارێزراو‌یت، و شه‌یتان لی دوور ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه.

۳. زیکری ریگا (ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی کات) فی‌رخواز ریگا‌که‌ی به ب‌یده‌نگی و سه‌یرکردنی ب‌یسوود به‌ری ناکات، به‌لکو ده‌یکاته ده‌رفه‌ت‌یک بۆ ئاماده‌کردنی د‌ل و می‌ش‌کی. زمانی به‌رده‌وام ته‌ره‌ده‌ب‌یت به ئ‌یست‌غفار، سه‌لا‌واتدان له‌سه‌ر پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ، یان دووباره‌کردنه‌وه‌ی سه‌رزاره‌کی ئه‌و سووره‌تانه‌ی که له‌به‌ری کردوون.

به‌لگه‌ی قورئانی: خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا [الأحزاب: ۴۱] (ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان ه‌یناوه، زۆر یاد و زیکری خ‌وای گه‌وره بکه‌ن).

۴. ته‌ته‌ک‌یت و زیکری وانه‌خو‌یندنه‌وه (ناو پ‌ۆل) کاتیکی فی‌رخواز ده‌گاته سه‌نته‌ره‌که و داده‌ن‌یش‌یت بۆ خو‌یندنی قورئان، دا‌وای کردنه‌وه‌ی د‌ل و ئ‌اسان‌کاری له خوا ده‌کات بۆ تیگه‌یشتن و له‌به‌رکردن. پ‌یش خو‌یندنه‌وه‌که، به ته‌ده‌به‌وه داده‌ن‌یش‌یت، په‌نا ده‌گر‌یت به خوا له شه‌یتان (الاستعاذه) و دا‌وای پ‌وون‌کردنه‌وه‌ی زمان و می‌ش‌کی ده‌کات.

به‌لگه‌ی قورئانی: وه‌ک خ‌وای گه‌وره له‌سه‌ر زمانی چه‌زهره‌تی مووسا فی‌رمان ده‌کات: رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي * وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي * وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي

[طه: ۲۵-۲۷] (په‌روه‌ردگارم! دل و ده‌روونم فراوان بکه بۆ وه‌رگرتنی حه‌ق، و کاره‌که‌مم بۆ ئاسان بکه، و گرتی زمانم بکه‌ره‌وه).

ه. زیکری کۆتاییهاتی وانه و گه‌رانه‌وه: داوی ته‌واوبوونی وانه‌که و کاتی گه‌رانه‌وه بۆ ماله‌وه، فی‌رخواز کۆره‌که‌ی به پاک‌کردنه‌وه‌ی گونا‌ه و که‌مکورییه‌کان کۆتایی پیده‌هینیت.

به‌لکه‌ی فه‌رمووده: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فی‌ری کردوین که له کۆتایی هه‌ر کۆر و دانیشتنیکدا (که پی‌ ده‌وتریت که‌فاره‌تی کۆر) بلیین: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ. ("پاک و بی‌گه‌ردی و سوپاس و ستایش بۆ تۆیه‌ خوایه، شایه‌تی ده‌ده‌م که چه‌سپاوی عیباده‌ت ته‌نها تۆیت، داوی لی‌خۆشبوونت لی‌ده‌که‌م و ده‌گه‌ریمه‌وه بۆ لای تۆ").

۴. ئەته‌کیت له ناو هوکاره‌کانی گواستنه‌وه به‌ره‌و سه‌نته‌ر

رینگای گه‌یشتن به‌ مزگه‌وت و سه‌نته‌ری قورنان، ته‌نها مه‌ودایه‌کی کیلۆمه‌تری نییه‌، به‌لکو به‌شیکه‌ له‌ سه‌فه‌ریکی پیرۆز. فی‌رخواز له‌و ساته‌ی له‌ مال دهرده‌چیت تا ده‌گاته‌ به‌ر ده‌ستی مامۆستا، له‌ ژێر چاودی‌ری فریشته‌کاندایه‌، بۆیه‌ ده‌بیت ئەته‌کیتی ئەم رینگایه‌ به‌م شیوه‌یه‌ بباریزیت:

یه‌که‌م: ئەزموونی رینگا و هیمنی (السکینه‌ والوقار)

فی‌رخوازی قورنان نابیت به‌ په‌له‌په‌ل، راکردن، یان بازدان و هاوارکردن له‌ شه‌قامه‌کاندا بناسرێته‌وه‌، به‌لکو ده‌بیت شکۆ و هیمنی پێوه‌ دیار بێت. هه‌نگاونانی به‌سه‌بر: ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر وانه‌که‌ش خه‌ریک بوو ده‌ست پێ بکات، به‌ راکردن مه‌رۆکه‌ بپیته‌ هو‌ی شله‌ژانت و تیکچوونی هه‌ناسه‌ت. به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: إِذَا أَتَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَلَا تَأْتُوهَا وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ، وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ، وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ، وَعَلَيْكُمْ السَّكِينَةُ "کاتیک دین بۆ نوێژ یان هه‌ر عیباده‌تیک، به‌ راکردن مه‌یه‌ن، به‌لکو به‌ پیاده‌ و ئاسایی وه‌رن و هیمنی و له‌سه‌رخو‌یبتان پێوه‌ بێت."

پراکتیکی رینگا: چاوه‌کانت بۆ زه‌وی بیت و زۆر سه‌یری ئە‌ملاولا و ناو ماله‌کان مه‌که‌. ئە‌مه‌ ته‌رکیزت زیاد ده‌کات بۆ وردبوونه‌وه‌ له‌و ئایه‌تانه‌ی که‌ ده‌ته‌و‌یت بیانوی‌نیت.

به‌لگه‌ی قورئانی: خ‌وای گه‌وره‌ وه‌سف‌ی به‌نده‌ سه‌رکه‌وتوو‌ه‌کان ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌یت: وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا [الفراق: ۶۳] "به‌نده‌کانی خ‌وای میه‌ره‌بان ئە‌وانه‌ن که‌ له‌سه‌ر زه‌وی به‌ هیمنی و بێ فیزی رێ ده‌که‌ن."

دووهم: ئەته‌کیتی پاسی سه‌نته‌ر و ئۆتۆمبیلی گواستنه‌وه

ئە‌گه‌ر سه‌نته‌ره‌که‌ پاسی تایبه‌تی هه‌بوو، یان به‌ پاسی گشتی هاتوو‌چۆ ده‌که‌یت، ئە‌م خالانه‌ جیبه‌جی بکه‌:

ئەتە كىتى سەر كەوتن: نۆرە بگرە و پال بە ھاوړيكانتەوۈ مەنى. رېز له بچووكتر و گەورەتر بگرە.

رېزگرتن له شۆفېر: بە روو خوښى سلاوى لى بگه و سوپاسى بگه. شۆفېرە كە خزمەتت دەكات تا بگەيتە بەرەكت، بۆيە شايستەى رېزە. ئەتە كىتى مۇبايل و دەنگ:

بە هيچ جورىك مۇسقىا يان فېديو بە دەنگى بەرز لى مەدە.

ئە گەر تە لەفۇنت بۆ ھات، كورت و بە دەنگىكى نزم بېت.

ھۆكار: چونكە پاسى سەنتەر شوئى پېداچوونەوۈيە مراحعة. ھاوړيكانت سەرقالى لەبەركردنى قورئانن، ژاوەژاوى تۆ دەبېتە رېگر لەبەردەم فېربوونى ئەوان.

پاكوخوايى پاس: ناو ئۆتۆمبىلە كە وەك ژوورى وانە كەت وايە. پاشماوۈى خواردن و كاغەز لەسەر كورسىيە كان جى مەھىلە.

سېيەم: ئادابى رېگا و مامەلە لە گەل خەنگ

فېرخواز نوينەرى قورئانە لە ناو كۆمەنگەدا، بۆيە دەبېت وەك ئاوينەيەك بېت بۆ رەوشتى ئىسلامى.

چاوپاراستن: بە تايبەت لە كاتى ھاتووچۇدا، چاۋ بپارېزە لەوۈى خودا حەرامى كردوۈە.

بەنگەى قورئانى: قُلْ لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ (النور: ۳۰).

لادانى ئازار: ئە گەر لە رېگادا بەردىك، دركىك، يان زبلىكت بېنى كە رېگاي خەلكى گرتوۈە، لايبەرە.

بەنگەى فەرموودە: پېغەمبەر ﷺ دەفەر مويت: إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ "لادانى ئازار لە رېگاي خەلكدا سەدەقەيە."

سلاو كردن: سلاۋ لەو كەسانە بگە كە دەيانناسيت و ئەوانەشى نايانناسيت.

دوورکه‌وتنه‌وه له "باند" و کو‌بوونه‌وه :له‌به‌رده‌م ده‌رگای سه‌نته‌ر یان له‌سه‌ر ریگای گه‌ره‌که‌کان کو مه‌بنه‌وه که ریگا له خه‌لک و دراوسیکان بگرن و ببیته هوی یی‌زارکردن‌یان.

چواره‌م: زیکری ده‌رچوون و پاراستنی زمان

دوعای ده‌رچوون: کاتیک له مال ده‌رده‌چیت بلی: بسم الله، توکلت علی الله، ولا حول ولا قوة إلا بالله. به‌مه خودا ده‌تپاری‌یت و له ریگادا به‌ره‌که‌ت ده‌خاته کاته‌که‌ته‌وه.

دوورکه‌وتنه‌وه له قسه‌ی بی‌مانا: له ریگادا له‌گه‌ل هاو‌ریکانت سه‌رقالی قسه‌ی دونیا و یاری و پیکه‌نین مه‌به، به‌لکو زمانت به زیکر و پید‌اچوونه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کانت ته‌ر بکه.

قسه‌ی زانایان: ئیمامی "شافعی" ده‌فه‌رمو‌یت: "ئه‌و کاتانه‌ی له ریگایت بۆ لای مام‌وستا، کاتی چاندنی زانیارییه له می‌شکدا، نه‌ک کاتی به‌فیرو‌دانی زمان."

پینجه‌م: ری‌زگرتن له ماله‌ه دراوسیکانی سه‌نته‌ر

هه‌ندی‌ک جار فی‌رخوازان له‌به‌رده‌م سه‌نته‌ر یان مزگه‌وت ده‌وه‌ستن و به ده‌نگی به‌رز قسه ده‌که‌ن، ئه‌مه یی‌زارکردنی دراوسیکانه و پی‌چه‌وانه‌ی ئه‌ته‌کیته.

به‌لگه‌ی فه‌رمووده: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُلْزِمُ جَارَهُ "هه‌رکه‌سیک بر‌وای به خودا و پو‌ژی د‌وایی هه‌یه، با ئازاری دراوسیکه‌ی نه‌دات."

کو‌به‌ند: ریگای تو به‌ره‌و سه‌نته‌ر، ریگایه‌که به‌ره‌و به‌هه‌شت. پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا، سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ. که‌واته با هه‌موو هه‌نگاو‌یکت له‌م ریگایه‌دا به ئه‌ته‌کی‌ت و ری‌ز و بیده‌نگی بی‌ت، تاوه‌کو پاداشته‌که‌ت ته‌واو و بی‌که‌م و کورتی بی‌ت.

٥. ئەته‌کیتی ناو‌حه‌وشه و فه‌زای گشتی مزگه‌وت

حه‌وشه‌ی مزگه‌وت و فه‌زای گشتی سه‌نتهر، جیاوازه له شه‌قام و بازار؛ ئێره سه‌ره‌تای سنووری "مالی خودا"یه. فی‌رخوازی به‌ئه‌ده‌ب له‌م ساته‌وه ده‌ست ده‌کات به‌ کو‌کردنه‌وه‌ی خێر له‌ ڕێگه‌ی ره‌فتاره‌ جوانه‌کانیه‌وه: **یه‌که‌م: هێمنی، بێده‌نگی و نزم‌کردنه‌وه‌ی ده‌نگ**

مزگه‌وت و سه‌نته‌ری قورئان شوینی ئارامی و سکینه‌ن، نه‌ک شوینی یاری، ڕاکردن، و هاوارکردنی هاوڕێکان بۆ یه‌که‌تری. نزم‌کردنه‌وه‌ی ده‌نگ: ته‌نانه‌ت له‌ کاتی سلاوکردن و قسه‌کردن له‌ گه‌ڵ هاوڕێکانیشدا، ده‌بی‌ت فی‌رخواز ده‌نگی نزم بی‌ت تاوه‌کو ئه‌و که‌سانه‌ی سه‌رقالی نوێژ یان قورئان خویندنن بێزار نه‌بن. به‌لگه‌ی قورئانی: خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: **وَاعْصُ مِنْ صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ** [لقمان: ١٩]. هێمنی له‌ جو‌له‌دا: ڕاکردن و پالنن به‌ یه‌که‌تر له‌ هه‌وشه‌دا، نیشانه‌ی که‌مه‌زموونی فی‌رخوازه.

فه‌رمووده‌ی پێرۆز: پێغه‌مبه‌ر ﷺ کاتیک گو‌ی له‌ ده‌نگی ژاوه‌ژاوی هه‌ندی‌ک که‌س بوو له‌ مزگه‌وتدا، فه‌رمو‌وی: **أَيُّهَا النَّاسُ، عَلَيْكُمْ بِالسَّكِينَةِ** "ئه‌ی خه‌لکینه، هێمنی و له‌سه‌رخو‌بی‌تان له‌سه‌ر بی‌ت."

دووهم: ئەته‌کیتی پێلاو و ڕیک‌خستنی شوینی هاتوو‌چۆ

ئه‌ته‌کیتی فی‌رخواز له‌ ده‌رگای مزگه‌وته‌وه‌ ده‌ست پێ ده‌کات. شیوازی دانانی پێلاوه‌کان نیشانده‌ری ئاستی ریزگرتنه‌ بۆ شوینه‌که‌. ڕیک‌خستن له‌ ره‌فه‌کاندا: پێلاوه‌کان به‌ ڕیک‌وپێکی بخه‌ره‌ ناو ئه‌و شوینه‌ی بۆ دیاریکراوه. هه‌رگیز پێلاوه‌کان به‌ شه‌رزه‌ی له‌به‌رده‌م ده‌رگا و ڕێره‌وی خه‌لک فری مه‌ده‌.

پیشخستنی پیی راست: کاتیک پی ده‌نیته ناو مزگه‌وت، به پیی راست بچۆ ژووره‌وه و دو‌عای چوونه ژووره‌وه بخوینه: **اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ**. پراکتیکی ئە‌ته‌کیت: ئە‌گەر بینیت پیلایوی هاورییه‌کت یان نوێژخوینیک که‌وتوو و ریگای گرتوو، به‌ریزه‌وه لایبه‌ره و بیخه‌ره شوینیک گونجاو؛ ئە‌مه‌ نه‌ک هه‌ر ئە‌ته‌کیت، به‌لکو خزمه‌تکردنی میوانانی خودایه‌.

سییه‌م: پاراستنی پا‌کو‌خا‌وینی وه‌ک عیباده‌ت

فی‌رخوا‌زی قورنان وه‌ک "با‌خه‌وان" یکی ئە‌م فه‌زایه‌ وایه‌. پا‌کرا‌گر‌تی‌ حه‌وشه‌ و ده‌ست‌شۆ‌ره‌کان و با‌خ‌چه‌ی مزگه‌وت ئە‌رکی سه‌ره‌کییه‌تی. به‌ر‌ب‌سیار‌یه‌تی زیل: فریدانی بچوک‌ترین پارچه‌ کا‌غه‌ز، بن‌ب‌شت، یان پاشما‌وه‌ی خواردن له‌ حه‌وشه‌ی مزگه‌وت‌دا بی‌ری‌زی‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌. هه‌ل‌گر‌ته‌وه‌ی پی‌سی: ئە‌گەر بینیت که‌سی‌کی تر زب‌ل‌یکی فریداو، تۆ هه‌لی ب‌گره‌وه‌.

به‌ل‌که‌ی فه‌رمو‌وده: پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: **عُرِضْتُ عَلَيَّ أَجُورُ أُمَّتِي حَتَّى الْقَدَاةُ يُخْرِجُهَا الرَّجُلُ مِنَ الْمَسْجِدِ** "پادا‌شتی ئومه‌ته‌که‌م نیشان درا، ته‌نانه‌ت پادا‌شتی ئە‌و تۆز و خاشا‌که‌ی که‌ پیا‌وی‌ک له‌ مزگه‌وت ده‌ری ده‌ه‌ین‌یت."

پا‌کو‌خا‌وینی ده‌ست‌شۆ‌ره‌کان W.C. یه‌کی‌ک له‌ با‌لات‌رین جو‌ره‌کانی ئە‌ته‌کیت ئە‌وه‌یه‌ کاتیک ده‌ست‌نو‌یژ ده‌گریت، پاش خۆت شوینه‌که‌ به‌ وشکی و پا‌کی جی‌به‌ئ‌یل‌یت و ئاو به‌فی‌رۆ نه‌ده‌یت.

چواره‌م: ری‌ز‌گر‌تن له‌ شکۆی مزگه‌وت (تعظیم المسجد)

حه‌وشه‌ی مزگه‌وت شوینی کو‌بو‌ونه‌وه‌ی بی‌مانا و کات به‌سه‌ر‌بر‌دن نییه‌. قسه‌ی دونیا: دو‌ور‌که‌وتنه‌وه‌ له‌ با‌سی کرین و فرو‌شتن یان قسه‌ی بی‌سو‌ود له‌ ناو حه‌ره‌می مزگه‌وت‌دا.

قسه‌ی زانایان: ئیمامی "نه‌وه‌وه‌ی" ده‌فه‌رمویت: "پیویسته له‌سه‌ر که‌سیک که ده‌چیتته ناو مزگه‌وت، دلی ئاماده بکات بۆ زیکر و دوور بکه‌وئته‌وه له هه‌ر ده‌نگه‌ده‌نگیک که شکۆی شوینه که بشکینیت." سلاو له مزگه‌وت تحية المسجد: کاتیک له چه‌وشه ده‌چیتته ژووره‌وه بۆ ناو هو‌له‌که، پیش ئه‌وه‌ی دابنیشیت دوورکات نوێژ بکه. ئه‌مه "ئه‌ته‌کی‌تی سلاوکردنه له خودا." به‌نگه‌ی فه‌رمووده: إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلَا يَجْلِسْ حَتَّى يُصَلِّيَ رَغَتَيْنِ.

پینجه‌م: مامه‌له‌ی کۆمه‌لایه‌تی له فه‌زای گشتیدا

سلاوکردن له ته‌مه‌نه جیاوازه‌کان: کاتیک به چه‌وشه که‌دا تیپه‌ر ده‌بییت و پیره‌پیاو یان نوێژخوئینیک ده‌بینیت، به رووخۆشی سلاویان لی بکه. ریزگرتن له کارمه‌ندانی مزگه‌وت: ئه‌ته‌کی‌تی فی‌رخواز ئه‌وه‌یه زۆر به ریزه‌وه مامه‌له له گه‌ل خادیمی مزگه‌وت یان پاسه‌وانه‌کان بکات و هاوکاریان بکات له پاکراگرتنی شوینه که‌دا.

کۆبه‌ند: چه‌وشه‌ی مزگه‌وت یه‌که‌مین و ئیستگه‌یه که تئیدا تاقیکردنه‌وه‌ی ئه‌خلاق بۆ فی‌رخواز ده‌کریت. ئه‌گه‌ر فی‌رخوازیک نه‌توانیت پیلاره‌کانی ریک بخت یان زبلیک له زه‌وی هه‌لبگریتته‌وه، چۆن ده‌توانیت مانا گه‌وره‌کانی قورئان له دنیادا جیگیر بکات؟ که‌واته با چه‌وشه‌ی مزگه‌وت شایه‌دی ئه‌ده‌بی تو‌بیت پیش ئه‌وه‌ی زمانت ده‌ست بکات به خوئندنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان.

حه‌وته‌م: ئه‌ده‌ب و ئه‌ته‌کی‌تی نوێژ و ده‌ستنوێژگرتن

ده‌ستنوێژه‌که‌ت کللی پاکیه‌، نوێژه‌که‌ت کۆله‌که‌ی ئیمانته. نوێژه‌که‌ت ئاوینه‌ی ره‌ه‌شتته له ده‌ره‌وه‌ی مزگه‌وت. ئه‌گه‌ر نوێژه‌که‌ت به راستی بۆ خودا بێت، کاریگه‌رییه‌که‌ی له‌ناو کۆمه‌لگا و له مامه‌له‌ی رۆژانه‌تدا ره‌نگه‌ده‌اته‌وه.

۱. ده‌ستنوێزگرتن: پاکبوونه‌وه‌ی دڵ و جه‌سته، فی‌رخوازی قورنان نابیت ته‌نها له‌ کاتی نوێژدا ده‌ستنوێز بگرت، به‌لکو هه‌میشه به‌ ده‌ستنوێزبوون نیشانه‌ی زیندوویی دڵ و ئاماده‌ی رۆحه بۆ زیکری خودا.

به‌لگه‌ی قورئانی: خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ [البقرة: ۲۲۲] "به‌راستی خودا ئه‌و که‌سانه‌ی خۆشده‌هویت که ته‌وبه ده‌که‌ن و ده‌گه‌رینه‌وه، وه ئه‌و که‌سانه‌ی خۆشده‌هویت که هه‌میشه خۆیان پاک و خاوین راده‌گرن."

به‌لگه‌ی فه‌رمووده: پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمویت: «لَا يُحَافِظُ عَلَى الْوُضُوءِ إِلَّا مُؤْمِنٌ» [رواه أحمد] هیچ که‌سیک به‌رده‌وام نابیت له‌سه‌ر ده‌ستنوێزگرتن و پاراستنی (واته هه‌میشه به‌ ده‌ستنوێز بی‌ت) مه‌گه‌ر که‌سی ئیماندار."

۲. نوێژ: په‌یوه‌ندی راسته‌وخۆ له‌گه‌ڵ په‌روه‌ردگار، کاتیک ده‌نگی بانگ ده‌بیسیت، گه‌وره‌ترین ئه‌ته‌کیتی فی‌رخوازی قورنان ئه‌وه‌یه که هه‌موو سه‌رقالییه‌کانی دنیا (به‌تایبه‌ت مۆبایل و سۆشیال میدیا) دابنیت و به‌ره‌و رووی خودا هه‌نگاو بنیت.

به‌لگه‌ی قورئانی: خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ [البقرة: ۲۳۸] پارێزگاری له‌ نوێژه‌کانتان بکه‌ن (له‌ کاتی خۆیدا بیانکه‌ن)، به‌تایبه‌ت نوێژی ناو‌راست (نوێژی عه‌س‌ر)، و به‌ ملکه‌چی و گه‌وره‌یی‌وه بۆ خودا رابوه‌ستن."

نوێژ ته‌نها جو‌له‌ی جه‌سته نییه، به‌لکو ئاماده‌بوونی دڵه. فی‌رخوازی که‌ نایه‌ته‌کانی قورنان له‌به‌ر ده‌کات، ده‌بیت له‌ کاتی نوێژدا زیاتر له‌ هه‌ر که‌سیکی تر مانا و قوولیی نایه‌ته‌کان هه‌ست پێبکات.

ئه‌ی فی‌رخوازی به‌رێز! چۆن پێش چوونه‌ حه‌لقه‌ی قورنان جلوه‌به‌رگ و جه‌سته‌ت پاک ده‌که‌یته‌وه، ئاواش به‌ ده‌ستنوێژیکی رێک و نوێژیکی پر له‌

خشوع، رۆح و ناخۆت پاک بکه‌ره‌وه. با مۆبایل و سه‌رقانییه‌کانی دنیا، له گه‌وره‌ترین چاکه که نوێژی جه‌ماعه‌ت و کاتی خوێه‌تی، بیه‌شت نه‌که‌ن.

٦. ئه‌ته‌کی‌تی ناو پۆل و حه‌لقه‌ی قورئان

حه‌لقه‌ی قورئان پارچه‌یه‌که له به‌هه‌شت له‌سه‌ر زه‌وی. پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێت: إِذَا مَرَرْتُمْ بِرِیَاضِ الْجَنَّةِ فَارْتَعُوا، قَالُوا: وَمَا رِیَاضُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: حَلَقُ الذَّكْرِ. بۆیه پیوێسته فی‌رخواز به‌ بالترین ئاستی ئه‌ده‌به‌وه تییدا ئاماده‌بێت:

یه‌که‌م: ئه‌ته‌کی‌تی دانیشتن و وه‌ستان له حه‌لقه‌دا

شیوازی دانیشتنی فی‌رخواز، ئاوێنه‌ی ریزگرتنیه‌تی بۆ ئه‌و زانسته‌ی وه‌ری ده‌گریت.

روو له قیبه‌له: سوننه‌ته فی‌رخواز به‌ رووخۆشی و روو له قیبه‌له دابنیشیت، چونکه‌ باشترین رووگه قیبه‌له‌یه.

شیوازی دانیشتن: به ئه‌ده‌به‌وه دابنیشه وه‌ک دانیشتنی ناو نوێژ یان چوارمه‌شقی. هه‌رگیز قاچت رame‌کیشه به‌ره‌و رووی قورئان یان مامۆستا، و پال مه‌ده‌ره‌وه مه‌گه‌ر به‌هۆی نه‌خۆشی یان پیوێستییه‌کی زۆره‌وه بێت. له‌ فه‌رمووده‌ی به‌ناوبانگی هاتنی جوهره‌ئیل (سه‌لامی خ‌وای لیبیت) بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ فی‌رکردنی هاوه‌لان، هاتووه که چۆن دانیشت: "...فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ..." (رواه مسلم) (واته: ئه‌ژنۆکانی دای کی‌شا به ئه‌ژنۆکانی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ و ده‌سته‌کانی خ‌وای نایه سه‌ر رانه‌کانی). ئه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی فی‌ربوون شیوازی تایبه‌تی دانیشتن و نزیکبوونه‌وه‌ی به‌ئه‌ده‌بی هه‌یه.

نه‌فێدانی پاشماوه: له ناو پۆلدا قه‌له‌م مه‌تاشه سه‌ر زه‌وی و کاغه‌ز فێر مه‌ده. پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێت: "إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ يُحِبُّ الطَّيِّبَ، نَظِيفٌ يُحِبُّ النَّظَافَةَ..." (رواه الترمذی) (واته: به‌راستی خودا پاک و لیبورده‌یه و

پاکي خوش دهویت، خاوینه و خاوینی خوش دهویت). که‌واته پاک راگرتنی شوینی خویندن عیباده‌ته.

قسه‌ی زانایان: ئیمامی "نه‌وه‌وی" له کتییی التبیاندا ده‌فه‌رمویت: "پیویسته فی‌رخواز به‌وپه‌ری سکینه و وه‌قاره‌وه دابنیشیت، ده‌ست و قاچی به بیهووده نه‌جولینیت و وه‌ک ئه‌وه بیت که له‌به‌رده‌م پاشایه‌کدا دانیشتوهه."

دووهم: ئه‌ته‌کتیی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل قورنایی پیروز

قورنان گه‌وره‌ترین شکوی سهر زه‌وییه، بۆیه مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل کاغه‌ز و به‌رگه‌که‌یدا پیویستی به ئه‌ته‌کتییی تایبه‌ت هه‌یه.

هه‌لگرتن به دوو ده‌ست: کاتی‌ک قورنانه‌که ده‌گریت یان ده‌یده‌یت به مامۆستا، به هه‌ردوو ده‌ست و به ریزه‌وه بیگره.

به‌رزی و نزمی: هه‌رگیز قورنان مه‌خه‌ره سهر زه‌وی. با هه‌میشه له‌سهر می‌ز یان ره‌حله یان شوینیکی به‌رز بیت. هه‌روه‌ها هه‌یج شتیکی تری وه‌ک مۆبایل یان ده‌فته‌ر مه‌خه‌ره سهر قورنانه‌که.

نیشانه‌ دانان: ئه‌گه‌ر ویستت نیشانه‌یه‌ک له‌و لاپه‌ره‌یه دابنیت که بۆت ماوه‌ته‌وه، پارچه قوماشیکی خاوین یان "فاصل" یکی شایسته به‌کاربه‌ینه؛ هه‌رگیز کاغه‌زی زبڵ، کلینکسی به‌کارهاتوو، یان گو‌شه‌ی لاپه‌ره‌که مه‌چه‌مینه‌ره‌وه.

به‌لگه‌ی شه‌ری: خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: {فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ * مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ} (عبس: ۱۳-۱۴) (واته: له‌ ناو لاپه‌ره‌ و په‌رتووکی زۆر به‌رێزدایه، که به‌رز راگیراو و پاکراوه‌ن). ئه‌مه‌ش هانده‌ره بۆ ئه‌وه‌ی مسحه‌ف له‌ ناو لاپه‌ره‌ی پاک و شوینی پاکدا به‌پاریزری‌ت.

له‌ ئایه‌تیکردا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت {ذٰلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوٰی الْقُلُوْبِ} (الحج: ۳۲) (واته: ئه‌وه‌ی ریز له‌ دروشم و پیروزییه‌کانی

خودا بگریت، ئە‌وا بینگومان ئە‌و ریزگریته له ته‌قوا و شانیشینی دلدایه‌).
 قورنانی پیرۆزیش گه‌وره‌ترین دروشمی ئیسلامه
 ئیمامی قورتوبی (ره‌حمه‌تی خ‌وای لی‌بت) له ته‌فسیره‌که‌یدا سه‌باره‌ت به
 حورمه‌تی قورنان ده‌فه‌رمو‌یت: "له حورمه‌ت و ریزی قورنان ئە‌وه‌یه:
 کاتیک دایه‌نیت ته‌نها له‌سه‌ر شوینی به‌رز دایب‌نیت، و کاتیک ده‌خریته
 سه‌ر می‌زان ره‌حله، هیچ په‌رتووک‌یکی تری به‌سه‌ردا نه‌خریت، بۆ ئە‌وه‌ی
 هه‌میشه له هه‌موو شتیک به‌رزتر بیت."
سی‌یه‌م: ئە‌ته‌کی‌تی بیده‌نگی و گو‌یگر‌تی چالاک

کاتیک قورنان ده‌خو‌ین‌ریت، فریشه‌کان داده‌به‌زن، بۆیه بیده‌نگی له‌و کاته‌دا
 ته‌نها ئە‌ته‌کی‌ت نییه، به‌لکو فه‌رمانی خوایه.
 گو‌یگر‌تن بۆ مام‌وستا و هاو‌ری‌کان: کاتیک مام‌وستا روونکردنه‌وه ده‌دات یان
 هاو‌ری‌یه‌کت خه‌ریکی ته‌سلیم‌کردنه‌وه‌ی وانه‌یه، به ته‌واوی بیده‌نگ به‌ه و
 گو‌ی بگره. مۆبایله‌که‌ت ده‌رمه‌هینه و به چرپه قسه له‌گه‌ل
 ته‌نیشه‌که‌ت مه‌که.
 به‌لگه‌ی قورنانی: وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 [الأعراف: ۲۰۴].
 پراکتیکی گو‌یگر‌تن: ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر ئە‌و ئایه‌ته‌شت له‌به‌ر بوو، دیسان گو‌ی
 بگره، چونکه ره‌نگه سوودیک له مام‌وستا‌که‌ت ببیسیت که پ‌یش‌تر
 نه‌ترانیب‌یت.

چواره‌م: ئە‌ته‌کی‌تی به‌کاره‌ینانی که‌ره‌سته‌کانی پۆل

ره‌حله و می‌زه‌کان: ئە‌ته‌کی‌تی فی‌رخ‌واز وایه نوسین له‌سه‌ر می‌زه‌کان نه‌کات و
 زیانیان پ‌ی نه‌گه‌یه‌نیت.
 ته‌خته‌ی ره‌شی پۆل: به‌پ‌ی مۆله‌تی مام‌وستا هیچ شتیک له‌سه‌ر ته‌خته‌که
 مه‌نوسه و یاری پ‌ی مه‌که.

سپلیت و روونای: کاتیک له پۆل ده‌چیته دهره‌وه، نه‌ته‌کیټی شهرعی وایه
 نه‌گهر تۆ دواکه‌س بوویت، گډوډه‌کان و سپلیته‌که بکوژینیته‌وه بۆ نه‌وهی
 ئیسراف نه‌بیټ.

به‌لگه‌ی قورئانی: وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ.
 پیغه‌مبه‌ری خدا ﷺ رېسایه‌کی گشتی گه‌وره‌مان پیده‌به‌خشیت و
 ده‌فه‌رمویت: "لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ" (رواه ابن ماجه) (واته: نه‌زیان گه‌یاندن
 به‌خو دروسته و نه‌زیان گه‌یاندن به‌که‌سانی تر). نووسین له‌سه‌ر میزه‌کان
 و تیكدانی که‌ره‌سته‌ی پۆل، زیان گه‌یاننده به‌مالی گشتی و مافی فی‌رخوازانی
 داهاتوو.

پینجه‌م: نه‌ته‌کیټی پشووی نیوان وانه‌کان

له‌کاتی پشوودا هاوار مه‌که و به‌پۆله‌کاندا رامه‌که.
 نه‌گهر خواردن و خواردنه‌وه‌ت خوارد، دننیا به‌ره‌وه هیچ پاشماوه‌یه‌ک
 له‌سه‌ر میزه‌که‌ت جی نه‌ماوه.
 به‌هیچ جوړیک بنیشت مه‌خو له‌کاتی وانه‌دا یان له‌ناو پۆلدا، چونکه
 نیشانه‌ی که‌مه‌ئه‌ده‌بییه به‌رامبه‌ر زانست.

به‌لگه‌ی قورئانی: خوی گه‌وره له‌سه‌ر زاری حه‌کیمی لوقمانه‌وه ئاموژگاری
 کوره‌که‌ی ده‌کات و ده‌فه‌رمویت: {وَأَقْصِبْ فِي مَشْيِكَ وَاعْصُصْ مِنْ صَوْتِكَ
 إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ} (لقمان: ۱۹) (واته: له‌رویشتندا
 مامناوه‌ند به‌و ده‌نگیشت نزم بکه‌ره‌وه، چونکه به‌راستی ناخوشت‌ترین و
 بیزارکه‌رت‌ترین ده‌نگ، ده‌نگی گویدرینه‌ه). ئه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی
 به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌نگ له‌شوینی گشتیدا کاریکی نه‌شیاوه.

ئیمامی مالیک (په‌حمه‌تی خوی لیبت) ده‌فه‌رمویت: "دایکم میزه‌ره‌ی بۆ
 ده‌به‌ستم و پپی ده‌وتم: برۆ بۆ لای په‌بیعه (که‌زانا بوو)، سه‌ره‌تا فیری
 ئه‌ده‌بی به‌پاشان زانسته‌که‌ی وه‌رگه‌ه."

کۆبه‌ند: پۆل و حه‌لقه‌ی قورنان، کارگه‌ی دروستکردنی مروّفی به‌ره‌وشتن. ئه‌گه‌ر فی‌رخواز له‌ ناو حه‌لقه‌ی قورناندا فی‌ری ئه‌ده‌بی دانیشتن و گوێگرتن نه‌بی‌ت، خوێندنه‌وه‌ی قورئانه‌که‌ی ته‌نها ده‌بی‌ته‌ ده‌نگیک و ناچیتته‌ ناو دلییه‌وه‌. وه‌ک زانایان ده‌فه‌رموون: "زانست به‌بی ئه‌ده‌ب، وه‌ک ئاگرێک وایه‌ به‌بی رووناکی."

٧. ئه‌ته‌ کی‌تی مامه‌له‌ کردن له‌ گه‌ل مامۆستا و شیخ

مامۆستا و شیخ ته‌نها گواسته‌ره‌وه‌ی زانیاری نین، به‌ئکو باوکی رۆحی فی‌رخوازن. رێزگرتن لی‌یان کلیل سهرکه‌وتن و به‌ره‌که‌تی زانسته‌. زانایان ده‌فه‌رموون: "به‌ ئه‌ده‌به‌وه‌ له‌ زانست تیده‌گه‌یت، به‌ رێزگرتن له‌ مامۆستاش ده‌گه‌یت به‌و زانسته‌". خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: **يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ [المجادلة: ١١]**.

یه‌ که‌م: ئه‌ته‌ کی‌تی پێشوازی و ئاماده‌بی

هاتنی مامۆستا بۆ ناو پۆل ساتیک پر له‌ شکویه‌، پێویسته‌ فی‌رخواز به‌ جوانی پێشوازی لی‌ بکات.

هه‌ستان وه‌ک رێز: کاتیک مامۆستا دیتته‌ ژووره‌وه‌، به‌ هیمنی هه‌سته‌ به‌بی ژاوه‌ژاوی کورسییه‌کان. ئه‌مه‌ نیشانه‌ی ئاماده‌بی و شکۆدارکردنی زانسته‌که‌یه‌تی.

پێشوازی به‌ رووخۆشی: به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ و سلاوێکی گه‌رم پێشوازی لی‌ بکه‌. به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌: **پِیغَه‌مبَرٌ ﷺ** ده‌رباره‌ی هاتنی که‌سانی خاوه‌ن فه‌زڵ ده‌فه‌رمویت: **"قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ"** (متفق علیه‌) (واته‌: هه‌ستن بۆ پێشوازی گه‌وره‌ و به‌رێزه‌که‌تان). زانایان ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌یان کردووه‌ به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ هه‌ستان بۆ پێشوازی له‌ مامۆستا، زانا، دایک و باوک، و که‌سانی خاوه‌ن پێگه‌ کاریکی په‌سند و نیشانه‌ی ئه‌ده‌به‌.

ئیمامی شافعی (ره‌حمه‌تی خ‌وای لیبیت) سه‌باره‌ت به ئاستی ئه‌ده‌بی خ‌وی له‌به‌رده‌م مام‌وستا‌که‌یدا (ئیمامی مالیک) ده‌فه‌رمو‌یت: "کاتیک له‌به‌رده‌م ئیمامی مالیک‌دا بووم، لاپه‌ره‌کانی په‌رتوو‌که‌که‌م زۆر به‌ نه‌رمی و هی‌واش هه‌لده‌دا‌یه‌وه، ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌بادا ده‌نگی لاپه‌ره‌که‌ بگاته‌ گو‌ی و ی‌زاری بکات."

پراکتیکی ئه‌ته‌کی‌ت: کاتیک مام‌وستا د‌یت‌ه ژووره‌وه، م‌وبایل و ده‌فته‌ره‌کانت لاپه‌ره و ته‌واوی سه‌رنج‌ت بده‌ری، نه‌ک سه‌رقانی قسه‌کردن بیت له‌گه‌ل هاو‌پ‌یکانت.

دووهم: ئه‌ته‌کی‌تی ناوان و بانگ‌کردن

ناوانی مام‌وستا به‌ ناوی رووت یان به‌ شیوازیکی هاو‌پ‌یانه، ی‌پ‌زییه به‌و پله‌یه‌ی خودا ی‌ی به‌خشیوه.

به‌کاربردنی نازناوی شایسته: هه‌میشه‌ ب‌لی "مام‌وستای به‌ر‌یز"، "مام‌وستا گیان"، یان ئه‌گه‌ر شیخ بوو ب‌لی "شیخی گه‌ره‌م".

به‌لگه‌ی قورئانی: خ‌وای گه‌وره‌ ف‌یرمان ده‌کات که‌ بانگ‌کردنی که‌سه‌ پی‌روژه‌کان وه‌ک خه‌لکی ئاسایی نه‌ب‌یت: لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا [النور: ٦٣]. زانایان ده‌فه‌رموون مام‌وستا‌کانیش میرانگری پ‌یغه‌مبه‌ران و ده‌ب‌یت به‌ ر‌یزه‌وه‌ ناویان به‌ین‌ر‌یت.

قسه‌ی زانایان: ئیمامی "شافعی" ده‌فه‌رمو‌یت: "که‌ له‌به‌رده‌م ئیمامی مالیک‌دا بووم، لاپه‌ره‌ی کت‌یبه‌که‌م زۆر به‌ هیمنی هه‌لده‌دا‌یه‌وه نه‌ک ده‌نگه‌که‌ی ی‌زاری بکات".

س‌یه‌م: ئه‌ته‌کی‌تی پرسیارکردن و گو‌نگ‌رتن

پرسیارکردن هونه‌ره و پ‌یویستی به‌ م‌ۆله‌ت هه‌یه. م‌ۆله‌ت وه‌رگرتن: ده‌ستت به‌رز بکه‌ره‌وه و بوه‌سته‌ تا مام‌وستا م‌ۆله‌ت ده‌دات. هه‌رگیز قسه‌ی مام‌وستا مه‌به‌ره، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر هه‌له‌یه‌کی‌شی

کرد؛ چاوه‌ری بکه تا قسه‌که‌ی ته‌واو ده‌کات ئینجا به‌وپه‌ری ئه‌ده‌به‌وه تیبینییه‌که‌ت بلی.

شیوازی پرسیار: پرسیاره‌که‌ت بۆ فیربوون بی‌ت نه‌ک بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی مامۆستا یان نیشان‌دانی زیره‌کی خۆت.

به‌لگه‌ی قورئانی: چیرۆکی موسا سلاوی خوی لی بی‌ت و پیاو چاکه‌که‌ باشترین نموونه‌ی مؤله‌ت وه‌رگرتنه: هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِنَّمَا عَلَّمْتَ رَسُولًا [الكهف: ۶۶]. (واته: ئایا رینگه‌م پیده‌ده‌یت و مؤله‌ت هه‌یه‌ شوینت بکه‌وم، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و زانست و رۆشنییه‌ی خودا پێ به‌خشیویت، فیرم بکه‌یت؟). ئه‌مه‌ نیشان ده‌دات که ته‌نانه‌ت پێغه‌مبه‌ریکی گه‌وره‌ی وه‌ک موسا (سه‌لامی خوی لی‌بی‌ت) کاتی‌ک ده‌بی‌ته‌ فیرخواز، به‌ مؤله‌ت و ئه‌ده‌به‌وه‌ ده‌ستپیده‌کات.

ئیمامی ئیبن عه‌بدوئبه‌ر (ره‌حمه‌تی خوی لی‌بی‌ت) له‌ کتیی (جامع بیان العلم وفضله) دا ده‌فه‌رمو‌یت: "له‌ ئه‌ده‌به‌کانی فیرخواز به‌رامبه‌ر مامۆستا‌که‌ی ئه‌وه‌یه: زۆر پرسیا‌ری لی نه‌کات کاتی‌ک ماندووه‌، کاتی‌ک پیداکری ده‌کات له‌سه‌ر بابه‌تی‌ک قسه‌ی پێ نه‌بریت، و ئه‌گه‌ر مامۆستا له‌ بابه‌تی‌کدا لادا، به‌ روویاندا نه‌داته‌وه‌، به‌ئکو به‌ نه‌رمی هاوکاری بی‌ت بۆ گه‌رانه‌وه‌."

چواره‌م: ئه‌ته‌کی‌تی دانیشتن له‌به‌رده‌م مامۆستادا

سه‌رنجی ته‌واو: به‌ چاو و دل گو‌ی بگه‌ر. ته‌ماشای کاتژمێر مه‌که‌ و سه‌یری ده‌ره‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌ مه‌که‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی بی‌زار بیت.

نوسینی سووده‌کان: کاتی‌ک مامۆستا قسه‌یه‌کی گه‌رنگ ده‌کات، بینووسه‌. ئه‌مه‌ نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که تۆ بایه‌خ به‌ ماندوو‌بوونی ئه‌و ده‌ده‌یت.

خۆبه‌که‌مزانی: زانایان ده‌فه‌رموون: {لَا يَتَعَلَّمُ الْعِلْمَ مُسْتَحْيٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٌ} "که‌سی شه‌رمن و که‌سی خۆبه‌گه‌وره‌زان زانستیان ده‌ست

ناكه‌وئیت". (واته: دوو جوړ كه‌س هه‌رگیز زانستیان ده‌ست ناكه‌وئیت: كه‌سی شه‌رمن [كه‌ له‌به‌ر شه‌رم پرسیار ناكات]، و كه‌سی خۆبه‌گه‌وره‌زان [كه‌ پێی عه‌یبه‌ له‌به‌رده‌م مامۆستادا دابنیشیټ و خۆی به‌ پێویست نه‌زانیت]).

هاوه‌لان (ره‌زای خوایان لیبیت) کاتیک له‌به‌رده‌م پێغه‌مبه‌ردا ﷺ داده‌نیشان بۆ وه‌رگرتنی زانست، شیوازی دانیشتیان به‌م جوړه‌ وه‌سف کراوه: "كَانَ مَا عَلَى رُؤُوسِهِمُ الطَّيْرُ" (رواه أبو داود) (واته: له‌به‌ر كړی و بیده‌نگی و ته‌ركیزی قوولیان، وه‌ك ئه‌وه‌ وابوو باننده‌ له‌سه‌ر سه‌ریان نیشتیته‌وه‌). ئه‌مه‌ به‌رزترین ئاستی سه‌رنجدان و ریزگرتنه‌ له‌ کاتی دانیشن له‌به‌رده‌م مامۆستادا.

پینجه‌م: وه‌فاداری و ئه‌ته‌کیتی مامه‌له‌کردن له‌ دوا‌ی کو‌تایی هاتنی خول.

په‌یوه‌ندی فی‌رخواز و مامۆستا به‌ کو‌تایی هاتنی وانه‌كه‌ ته‌واو نابیت. وه‌فاداری: له‌ غه‌یایی مامۆستادا به‌رگری لی بکه‌ و رێگه‌ی مه‌ده‌ كه‌س به‌ خراپه‌ باسی بکات.

دوعای خیر: هه‌میشه‌ له‌ نو‌یژه‌كانتدا و له‌ ناو دلتدا دوعای خیر بۆ مامۆستاكه‌ت بکه‌ كه‌ رێگای راستی نیشان داو‌یت.

قسه‌ی زانایان: ئیمامی "ئه‌بو حه‌نیفه‌" ده‌فه‌رمو‌یت: "هه‌رگیز نو‌یژیکم نه‌کردووه‌ ئیلا دوعای خیرم تیدا بۆ مامۆستاكه‌م حه‌مماد نه‌کردبیت".

په‌یوه‌ندی به‌رده‌وام: له‌ جه‌ژنه‌كان و بۆنه‌كاندا نامه‌یه‌کی پیرۆزبایی بۆ بنێره‌ یان سه‌ردانی بکه‌. ئه‌مه‌ لووتكه‌ی ئه‌ته‌کیتی فی‌رخوازی قورئانه‌.

کو‌به‌ند: ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وئیت خودا به‌ره‌كه‌ت بخاته‌ زانسته‌كه‌ته‌وه‌، ریز له‌ مامۆستاكه‌ت بگره‌. مامۆستا وه‌ك "سه‌رچاوه‌ی ئاو" وایه‌، چه‌ند به‌ ئه‌ده‌به‌وه‌ لی نزیک ببیته‌وه‌، زیاتر تینو‌یتیم ده‌شکینیت. وه‌ك ده‌وتریت: "هه‌ركه‌سێك به‌ ریزه‌وه‌ خزمه‌تی مامۆستاكه‌ی بکات، خودا ده‌یك‌ات به‌

مامۆستای خه‌لکی". پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێت: لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يُجَلِّ
كَبِيرَنَا، وَيَرْحَمْ صَغِيرَنَا، وَيَعْرِفْ لِعَالِمِنَا حَقَّهُ " له ئێمه نیه ئه‌وه‌که‌ سه‌ی
پێز له‌ گه‌وره‌مان نه‌گرێت، و به‌زه‌ی به‌ بچوکه‌ماندا نه‌ییته‌وه‌، و مافی
زانا که‌مان نه‌زانێت."

۷. ئەته‌کی‌تی هاو‌ری‌یه‌تی له‌ پینا‌و‌خودا

هاو‌ری‌یه‌تی له‌ سه‌نته‌ری قورناندا ته‌نها هاو‌ری‌یه‌تییه‌کی ئاسای نییه‌، به‌ل‌کو په‌یوه‌ندییه‌که‌ له‌سه‌ر ب‌نه‌مای "خۆشه‌ویستی له‌ پینا‌و‌خودا". ئیوه‌ پیکه‌وه له‌سه‌ر سفره‌ی قورنان دانیش‌توون، بۆیه‌ ده‌بی‌ت ئەته‌کی‌تی ئەم‌ براتییه‌ به‌م شیوه‌یه‌ بپاریزن:

یه‌که‌م: خۆشه‌ویستی و پاکی دل (الأخوة الإيمانية)

فیرخوازی قورنان دلی پاکه‌ و چاوی به‌ هاو‌ری‌کانی هه‌لدی‌ت کاتی‌ک له‌به‌رکردنیان باشه‌.

پاکی دل: دوورب‌که‌وه‌ره‌وه‌ له‌ سه‌سوودی و رق به‌رامبه‌ر ئەو هاو‌ری‌پانه‌ی که زیره‌ک‌ترن یان ده‌نگیان خۆشته‌.

به‌ل‌گه‌ی قورنایی: خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ [الحجرات: ۱۰]**. (واته‌: به‌راستی ته‌نها و ته‌نها باوه‌رداران برای یه‌ک‌ترن). س‌لا‌و و رو‌و‌خ‌و‌شی: هه‌میشه‌ پ‌یش هاو‌ری‌کانت ب‌که‌وه‌ له‌ س‌لا‌و‌کردن و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ مامه‌له‌یان له‌ گه‌ل ب‌که‌.

به‌ل‌گه‌ی فه‌رمو‌وده‌: پ‌ی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: **لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا** "ناچنه‌ به‌هه‌شت تا ب‌روا نه‌ه‌ینن، ب‌رواش نا‌ه‌ینن تا یه‌ک‌تریتان خ‌و‌ش نه‌و‌یت".

دووه‌م: ئەته‌کی‌تی هاو‌کاری و به‌خشی‌نی زانست

زه‌کاتی زانست ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌یه‌تی. ئە‌گه‌ر تۆ له‌ باب‌ه‌تی‌ک تی‌گه‌یشت‌وو‌یت، با ب‌خیل نه‌بی‌ت به‌رامبه‌ر هاو‌ری‌کانت.

هاو‌کاری ب‌ی منه‌ت: ئە‌گه‌ر هاو‌ری‌یه‌کت له‌ هو‌کم‌یی ته‌جو‌ید یان مانا و له‌به‌رکردنی ئایه‌تی‌کدا زه‌حمه‌تی هه‌بوو، یارمه‌تی ب‌ده‌ به‌ی ئە‌وه‌ی هه‌ست ب‌کات تۆ له‌و ب‌لا‌ت‌ریت.

نه‌فریدانی قسه: ئه‌گهر هاورپیه‌ک پرسیاریکی کرد، مه‌لی "ئه‌مه‌ چه‌ند ئاسانه و تو‌چۆن نازانیت!"، به‌ئکو به‌رێزه‌وه‌ گوپی لی بگره. به‌ئگهی فه‌رمووده: **وَاللّٰهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ** "خودا له‌ یارمه‌تی به‌نده‌که‌یدایه، مادام به‌نده‌که‌ له‌ یارمه‌تی برایه‌که‌یدا بیت".

سییه‌م: پاراستنی شکۆ و دوورکه‌وتنه‌وه‌ له‌ گالته‌جاری

حه‌لقه‌ی قورنان شوینی جیدییه‌ت و رێزه. شکاندنی هاورپی له‌ ناو پۆلدا گوناھیکی گه‌وره‌یه. گالته‌ نه‌کردن به‌ ده‌نگ: هه‌موو که‌سێک ده‌نگی خو‌ش نییه، به‌لام هه‌موو که‌سێک ده‌توانیت به‌ دلسۆزی قورنان بخوینیت. هه‌رگیز پێکه‌نین و گالته‌ به‌ ده‌نگی هاورپیکه‌ت مه‌که. هه‌له‌ گرتن به‌ ئه‌ده‌به‌وه: ئه‌گهر هاورپیکه‌ت له‌ کاتی خویندنه‌وه‌دا هه‌له‌ی کرد، به‌ ده‌نگی به‌رز پێی مه‌که‌نه، به‌ئکو به‌ هیمنی و به‌ نیوان خو‌تان بۆی راست بکه‌ره‌وه. به‌ئگهی قورنانی: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ [الحجرات: ١١]**.

چواره‌م: پاراستنی که‌ره‌سته‌ی هاورپیکان

مۆله‌ت خواستن: هه‌رگیز به‌بی‌ مۆله‌ت ده‌ست بۆ قورنان، پینووس، یان جانتای هاورپیکه‌ت مه‌به. ئه‌ته‌ کیتی فی‌رخواز وایه‌ که‌ ئه‌مانه‌تپارێز بیت. که‌راندنه‌وه: ئه‌گهر شتیکت لی خواستن، به‌ خاوینی و له‌ کاتی خویدا بۆیان بگه‌رێنه‌ره‌وه.

به‌ئگهی قورنانی: خوای گه‌وره‌ فه‌رمانمان پێده‌کات که‌ ئه‌مانه‌تپارێز بین و ده‌فه‌رمویت: **{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا} (النساء: ٥٨)** (واته: به‌راستی خودا فه‌رمانتان پێده‌کات که‌ ئه‌مانه‌ته‌کان بگه‌یه‌ننه‌وه‌ ده‌ست خاوه‌نه‌کانیان).

به نگه‌ی فهرمووده: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویتی: {"لَا يَأْخُذَنَّ أَحَدُكُمْ مَتَاعَ أَخِيهِ لَاعِبًا وَلَا جَادًا"} (رواه أبو داود) {واته: با چ چاوه‌روانکراو بیت یان به گالته و جددی، هیچ یه کییک له ئیوه که‌رهسته و شتی برایه که‌ی به‌ی مؤلته هه‌لنه‌گریت}.

پینجه‌م: ئامۆزگاری و وه‌فا ئه‌ته‌کیتی بشتی به‌رده

ئامۆزگاری نه‌یئی: ئه‌گه‌ر بینیت هاو‌ریکه‌ت ره‌فتاریکی نه‌شیایو کرد، له نیوان خۆتاندا و به‌ میهره‌بانی ئامۆزگاری بکه، نه‌ک له‌به‌رده‌م هه‌مووان شه‌رمه‌زاری بکه‌یت.

به‌نگه‌ی فهرمووده بۆ به‌رگری له‌ غه‌یابدا: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویتی: {"مَنْ رَدَّ عَنْ عِرْضِ أَخِيهِ رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ"} (رواه الترمذي) {واته: هه‌رکه‌سیک به‌رگری له‌ ئابرو و ناوبانگی برایه‌کی بکات له‌ غه‌یابیدا، خوی گه‌وره له‌ روژی قیامه‌تا ئاگری دۆزه‌خ له‌ ده‌موچاوی دوور ده‌خاته‌وه}.

قه‌سه‌ی زانایان: ئیمامی شافعی ده‌فه‌رمویتی: مَنْ وَعَظَ أَخَاهُ سِرًّا فَقَدْ نَصَحَهُ وَرَأَاهُ، وَمَنْ وَعَظَهُ عِلَانِيَةً فَقَدْ فَضَحَهُ وَشَانَهُ "هه‌رکه‌سیک به‌ نه‌یئی ئامۆزگاری برایه‌که‌ی بکات، ئه‌وا خیری پێ گه‌یاندوو و پازاندوو یه‌تییه‌وه، به‌لام هه‌رکه‌س له‌به‌رده‌م خه‌لکدا ئامۆزگاری بکات، فه‌زیحه‌ی کردوو و ناوی زړاندوو".

به‌رگریکردن له‌ غه‌یابدا: ئه‌گه‌ر هاو‌رییه‌کت ئاماده‌ نه‌بوو و که‌سیک به‌ خراپه‌ باسی کرد، وه‌ک وه‌فایه‌ک به‌رگری لی بکه.

کۆبه‌ند: هاو‌ریکانی تۆ له‌ سه‌نته‌ری قورئان، ئه‌و که‌سانه‌ن که له‌ قیامه‌تا ده‌بنه‌ تکاکار بو‌ت. پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویتی یه‌کیک له‌و حه‌وت که‌سه‌ی له‌ ژێر سیبه‌ری عه‌رش خودادان: وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ "دوو پیاو که له‌به‌ر خودا یه‌کتریان خۆش ویستوو، له‌سه‌ر ئه‌و

خۆشه‌ویستییه کۆبوونه‌ته‌وه و له‌سه‌ر ئه‌ویش جیا بوونه‌ته‌وه". که‌واته با هاوڕێیه‌تییه که‌تان ئاوێته‌ی ئه‌ته‌کی‌ت و ڕیزی متقابل بێت.

٨. ئه‌ته‌کی‌تی دیجیتالی گروپه‌کانی فایه‌هر، واتسئه‌پ و تیلیگرام

له‌ سه‌رده‌می ئیستادا، گروپه‌ ئه‌لیکترۆنییه‌کان بوونه‌ته‌ ته‌واوکاری پۆل و حه‌لقه‌ی قورئان. فێرخوازی به‌ئه‌ده‌ب هه‌مان ئه‌و ڕیز و شکۆیه‌ی له‌ مزگه‌وت هه‌یه‌تی، ده‌یگوێزێته‌وه بۆ ناو گروپه‌کان، چونکه "وشه‌" به‌رپرسیارییه‌تییه.

یه‌که‌م: ئه‌ته‌کی‌تی کاتی نامه و پاراستنی ئارامی (فقه‌ الوقت)

کاته‌کانی پشوو و شه‌و، مافی تایبه‌تی مامۆستا و هاوڕێکانتن. نابێت گروپه‌که‌ بپێته‌ هۆی بێزارکردنی خه‌لک له‌ کاته‌ نه‌گونجاوه‌کاندا.

دیاریکردنی کات: واباشه‌ له‌ دوا‌ی نوێژی عیشاوه‌ نامه‌ نه‌نێردریت مه‌گه‌ر بۆ کارێکی زۆر پێویست و هه‌نووکه‌ی بێت.

ڕیزگرتن له‌ کاتی خه‌وتن: زۆریک له‌ مامۆستاکان و فێرخوازان سه‌رقالی ورده‌کاری ژیا‌نی خۆیانن، بۆیه‌ ناردنی نامه‌ له‌ دره‌نگانی شه‌ودا بپێزییه‌ به‌ کاتی ئه‌وان.

به‌لگه‌ی قورئانی: خوا‌ی گه‌وره‌ فێری هاوه‌لان ده‌کات که‌ له‌ کاتی تایبه‌تدا مۆله‌ت بخوازن و بێزاریان نه‌که‌ن: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَصْعُونَ فِي آبَابِكُمْ مِّنَ الظُّهْرِ وَمِن بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ [النور: ٥٨]. (واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هه‌یناوه‌، پێویسته‌

خزمه‌تکاره‌کانتان و مندا‌له‌کانتان که‌ هه‌شتا نه‌گه‌یشتوننه‌ته‌ ته‌مه‌نی با‌لغبوون، له‌ سێ کاتی تایبه‌تدا مۆله‌ت بخوازن پێش ئه‌وه‌ی بینه‌ ژووره‌که‌تان: پێش نوێژی به‌یانی، له‌ کاتی نیوه‌رۆدا کاتیک جله‌کانتان داده‌نن بۆ حه‌سانه‌وه‌، و له‌ دوا‌ی نوێژی عیشاوه‌).

ئیمامی ئه‌حمه‌دی کوری حه‌نبه‌ل (ره‌حمه‌تی خوی لیبیت) چوو بۆ سهردانی یه‌کیک له‌ مامۆستا و زاناکانی، کاتیک گه‌یشته‌ به‌رده‌م ده‌رگا‌که‌ی، له‌ ده‌رگای نه‌دا و له‌به‌رده‌م ماله‌که‌یدا دانیشته‌ تا کاتی وانه‌که‌ هات و مامۆستا‌که‌ خۆی هاته‌ ده‌ره‌وه‌. کاتیک پێیان گوت بۆ له‌ ده‌رگات نه‌دا؟ فه‌رمووی: "نابیت ئیمه‌ کاتی حه‌سانه‌وه‌ و ژیا‌نی ئه‌وان بشیوینین، حه‌ق وایه‌ چاوه‌ری بکه‌ین تا خۆیان کاتیان ده‌بیت." پراکتیکی ئه‌ته‌که‌یت: ئه‌گه‌ر نامه‌یه‌کت بۆ هاته‌ می‌شک له‌ کاتیکی ده‌رنگدا، بینووسه‌ و لای خۆت هه‌لی بگره‌ و به‌یانی بینووسه‌.

دووهم: ئه‌ته‌که‌یتی ناوه‌ڕۆک گرنگی و کورتی

گروپی سه‌ننه‌ری قورئان جیاوازه‌ له‌ گروپه‌کانی تری هاوڕێیه‌تی؛ ئه‌م گروپه‌ بۆ زانسته‌ دانراوه‌.

ته‌نها بۆ وانه‌: وینه‌ی بێمانا، فیدیوی کۆمیدی، کورته‌نامه‌ی "به‌یانیت باش" و "شه‌و شاد" یان هه‌ر شتیک که‌ په‌یوه‌ندی به‌ خۆپێندنه‌که‌ته‌وه‌ نییه‌، تێیدا بلاو مه‌که‌ره‌وه‌.

دووڕه‌که‌وتنه‌وه‌ له‌ ژاوه‌ژاوی زانیاری: پێویسته‌ ناکات بۆ هه‌موو نامه‌یه‌ک "سوپاس" یان "ده‌ستخۆشی" بنێریت، چونکه‌ ده‌بێته‌ هۆی ئه‌وه‌ی نامه‌ گرنگه‌کان له‌ ناو ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ "ستیکه‌ر" و نامه‌ی کورتدا ون بن.

به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووت: مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَغْنِيهِ" له‌ نیشانه‌ی جوانی ئیسلامیه‌تی که‌سیک ئه‌وه‌یه‌ که‌ واز له‌و شتانه‌ به‌یانیته‌ که‌ په‌یوه‌ندیان پێوه‌ی نییه‌. "که‌واته‌ فێرخوازی هۆشیار له‌ گروپیکدا که‌ بۆ زانسته‌ دانراوه‌، کات و وزه‌ی خۆی و خه‌لکی تر به‌ شتی بێسووده‌وه‌ سه‌رقاڵ ناکات.

زانای پایه‌به‌رز حه‌سه‌نی به‌سری (ره‌حمه‌تی خوی لیبیت) ده‌فه‌رمووت: "یه‌کیک له‌ نیشانه‌کانی ئه‌وه‌ی خوی گه‌وره‌ رووی له‌ به‌نده‌یه‌ک

وه‌رگیز پابیت و لی‌ی نارازی بیت، نه‌وه‌یه که سه‌رقالی ده‌کات به‌و شتانه‌ی که سوودی پی‌ ناگه‌یه‌نن."

سی‌یه‌م: نه‌ته‌ کیتی مامه‌له له‌ گه‌ل ماموستا له‌ گروپدا

ماموستا له‌ گروپیشدا هه‌ر ماموستایه، بۆیه ده‌بیت به‌وپه‌ری نه‌ده‌به‌وه قسه‌ی له‌ گه‌ل بکریت.

کورت و پوخت: کاتیک پرسیار له‌ ماموستا ده‌که‌یت، راسته‌وخۆ بچۆ سه‌ر ناوه‌رۆکه‌که. مه‌لێ "سلاو ماموستا" و چاوه‌ری بکه‌ تا جوابت ده‌داته‌وه ئینجا پرسیاره‌که بکه‌یت، به‌لکو سلاو و پرسیاره‌که له‌ یه‌ک نامه‌ی ری‌ک و پیکدا بنوسه‌.

به‌رگری له‌ توندوتیژی وشه: هه‌رگیز له‌ گروپدا ره‌خنه‌ی توند له‌ هاوڕیکانت مه‌گره‌ و به‌ شیوه‌یه‌ک قسه‌ مه‌که‌ که شکۆیان بشکیت.

پراکتیکی نه‌ته‌ کیت: نه‌گه‌ر ماموستا نامه‌یه‌کی نارد و فه‌رمانی‌کی پی‌ کردیت، ته‌نها بلی "به‌سه‌رچاو ماموستا گیان" یان "ان شاء الله"، به‌بی قسه‌ی زیاده‌.

به‌لگه‌ی قورئانی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ} (المجادلة: ١٢) (واته: نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، کاتیک ده‌ته‌ویت گه‌توگۆی تایبه‌ت و راز له‌ گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ بکه‌ن، پێش نه‌وه‌ی ده‌ست پێبکه‌ن خیر و سه‌ده‌قه‌یه‌ک بکه‌ن).

ئیمامی شه‌عبی (ره‌حمه‌تی خوا‌ی لی‌بیت) که‌ یه‌کی‌ک بوو له‌ زانا گه‌وره‌کانی تابعین، ده‌فه‌رمویت: "کاتیک پیتی‌ک یان نامه‌یه‌ک ئاراسته‌ی ماموستا که‌ت ده‌که‌یت، وا دابی‌ که‌ له‌ به‌رده‌میدا وه‌ستاویت. زمانت بپاریزه‌ له‌ وشه‌ی گشتی، و هه‌میشه‌ به‌ نازناو و پێگه‌که‌یه‌وه بانگی بکه‌

(وهک: مامۆستای به‌ریژ)، چونکه سووکایه‌تی کردن به نووسین و نامه، وهک سووکایه‌تی کردنه به دهنگ و رووبه‌روو."

چواره‌م: ریساکشتیه‌کانی ئه‌ته‌کی‌تی دیجیتالی

پشکینیی زانیاری: پێش ئه‌وه‌ی هه‌ر هه‌وائیک یان فه‌رمووده‌یه‌ک ب‌لاو بکه‌یته‌وه، د‌ل‌ن‌یا به‌ره‌وه له راستیه‌یه‌که‌ی. فیرخوازی قورنان نابیت ببیته هوی ب‌لاو‌کردنه‌وه‌ی شتی ناراست.

به‌لگه‌ی قورثانی: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا [الحجرات: ٦]. (واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، ئه‌گه‌ر که‌سیکی خراپه‌کار هه‌وائیکی بۆ هینان، ده‌سته‌به‌جی لی بکوئنه‌وه و د‌ل‌ن‌یا ببنه‌وه له راستیه‌یه‌که‌ی). که‌واته فیرخواز نابیت به‌بی لی‌کوئینه‌وه ته‌نها کاری گواستنه‌وه‌ی نامه‌کان بیت.

به‌کارهینانی: کاتیک وه‌لامی که‌سیک ده‌ده‌یته‌وه، "ریپلای" به‌کاربهیننه تاوه‌کو بزانی‌ت مه‌به‌ستت کییه و گروپه‌که تووشی شپ‌زه‌بی نه‌بیت.

سه‌باره‌ت به‌ روونبوونی گفتوگو و به‌کارهینانی Reply: دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (ره‌زای خوای لی‌بیت) سه‌باره‌ت به‌ شی‌وازی قسه‌کردنی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت {"كَانَ كَلَامُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَلَامًا فَضْلًا يَفْهَمُهُ كُلُّ مَنْ يَسْمَعُهُ"} (رواه أبو داود) (واته: قسه‌کردنی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ قسه‌کردنیکی روون و جیاکه‌ره‌وه بوو، هه‌رکه‌سیک بی‌یستایه لی تیده‌گه‌یشته). به‌کارهینانی تایبه‌تمه‌ندی "ریپلای" له‌ ناو گروپدا لادانه له‌ ته‌موم‌ژاو‌یوونی قسه، و یارمه‌تیده‌ره بۆ ئه‌وه‌ی هه‌مووان به‌ روونی له‌ مه‌به‌ستی نامه‌که‌ت تی‌بگه‌ن.

ئه ته کیتی ده رچوون: ئه گهر ویستت له گروپه که ده ربجیت، به بی دهنگی و به بی خود احافیزییه کی پر له گله بی مه رو؛ پیشتر مۆله ت له مامۆستا یان به ژیوه بهری گروپه که بخوازه ئیمامی ئیبنو حه زمی ئه نده لوسی له کتیی (مداواة النفوس) داده فهرمویت: "ته واوی ئه ده بی مرو ف له دوو شویندا ده رده که ویت: چۆنیه تی ده ست پیکردنی په یوه ندی، و چۆنیه تی کۆتایی پیه یانی. هه رکه سیک له کاتی هاتنیدا به ئه ده ب بیت به لام له کاتی روشتنیدا بی مۆله ت و به ساردی بروات، ئه وا ئه ده به که ی پیشووشی به تال کردووه ته وه." ههروه ها حه کیمه کان ده ئین: "چوونه ژووره وه به ناسنامه یه، به لام ده رچوون به ئه خلاقه.

پینجه م: قسه ی زانایان له سه رکات و ریز

ئیمامی "حه سه نی به سړی" ده فهرمویت: "ئه ی نه وه ی ئاده م، تو ته نها چه ند روژیکی، هه ر روژیک بروات، به شیک له تو روشتوو ه." بۆیه، بیزارکردنی خه نک به نامه ی بی مانا و گرتنی کاتی مامۆستا به پرسیا ری دووباره، جوړیکه له به فیرۆدانی ئه و پارچه گرانبه هایه ی ته مه ن که پی ده و تری ت کات.

کۆبه ند: مۆبایله که ت و گروپه کانی سه نته ر، با ببه نه هوکاریک بو ئه وه ی فریشه ته کان ناوت به خیر بنووسن. وشه یه ک که له گروپه که دا ده ی نوسیت، رهنگه بیته هو ی دلخووشی مامۆستایه ک یان رینماییکردنی هاوړیه ک، بۆیه هه میشه پیش ئه وه ی په نجه بنییت به دوگمه ی "ناردن" دا، بیر بکه ره وه که ئایا ئه م نامه یه ره زامه ندی خودای تیدایه؟

٩. ئەته‌کیتی تاقیکردنه‌وه و له‌به‌رکردن

تاقیکردنه‌وه له سه‌نته‌ری قورئاندا ته‌نها بۆ دیاریکردنی ئاستی زانیاری نییه، به‌لکو تاقیکردنه‌وه‌ی "د‌ئسۆزی و ره‌ه‌شت"ه. فی‌رخوازی قورئان ده‌ب‌یت له‌م و‌یستگه‌یه‌دا به‌ ب‌ال‌ترین ئەته‌کیته‌وه ده‌ربه‌که‌و‌یت:

یه‌که‌م: ئەته‌کیتی راستگۆیی و د‌ئسۆزی (الأمانة العلمية)

گه‌وره‌ترین ب‌یر‌یزی به‌رامبه‌ر قورئان ئەوه‌یه که مرؤف به‌ فیل و قۆبیه بیه‌و‌یت نیشانی بدات که ئایه‌ته‌کانی خودای له‌به‌ره.

دوورکه‌وتنه‌وه له‌ فیل: فیل‌کردن له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی قورئاندا نیشانه‌ی ئەوه‌یه که فی‌رخواز ته‌نها ر‌وا‌له‌تی قورئانی ده‌و‌یت، نه‌ک ناوه‌رۆکه‌که‌ی.

به‌لگه‌ی فه‌رمووده: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌ توندی ر‌یگری له‌ فیل‌کردن ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌یت: مَنْ عَشَّ فَلَيْسَ مِنَّا "هه‌رکه‌سیک فیل بکات له‌ ئیمه‌ نییه".

پراکتیکی ئەته‌کیت: کاتیکی له‌به‌رده‌م مامۆستا داده‌نیشیت بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی زاره‌کی تسمیع، چاوه‌کانت مه‌گ‌یره‌ بۆ سه‌ر لاپه‌ره‌کان یان بۆ

لای هاو‌ریکانت تا ئایه‌ته‌که‌ت بیر بکه‌و‌یت‌ه‌وه. راستگۆ به، ئەگه‌ر بیرت چوو ب‌لی "بیرم چوو"، ئەمه‌ زۆر به‌ر‌یز‌تره‌ له‌وه‌ی به‌ فیل نمره‌ وه‌ربه‌گریت.

"نمره‌ی سه‌ر کاغه‌ز نامین‌یت، به‌لام ره‌ه‌شتی به‌رز و د‌ئسۆزی له‌گه‌ل قورئاندا له‌سه‌ر ته‌رازووی چاکه‌کانت ج‌یگ‌یر ده‌ب‌یت. ئەگه‌ر ئایه‌تیکت

ب‌یرچوو‌ه‌وه، ب‌لی 'بیرم چوو'؛ چونکه‌ راستگۆیی له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا، خۆی له‌به‌رکردن‌یک‌تری قورئانه.

دووه‌م: ئەته‌کیتی پ‌شوود‌ر‌ی‌زی و قب‌ول‌کردنی ئەه‌نجام

ئاستی فی‌رخوازان ج‌یا‌وا‌زه، و نمره‌ ته‌نها پ‌ی‌وه‌ر‌ی‌کی کاتییه. ئەته‌کیتی فی‌رخ‌واز وایه که به‌ سینه‌یه‌کی فراوانه‌وه نمره‌کان وه‌ربه‌گریت.

ر‌یزگرتن له‌ ب‌ریاری مامۆستا: ئەگه‌ر مامۆستا نمره‌یه‌کی که‌می پ‌ی‌د‌ایت یان داوای ل‌یک‌ر‌د‌یت‌ه‌وه که وانه‌که دووباره‌ بکه‌یت‌ه‌وه، تو‌ره‌ مه‌به‌ و ده‌نگت به‌رز

مه‌که. بزانه مامۆستا به‌رژه‌وه‌ندی تۆی ده‌وێت تاوه‌کو ئایه‌ته‌کان به‌ ته‌واوی له‌ مێشک‌دا جێگیر بین.

دوو‌رکه‌وتنه‌وه له‌ گله‌ی ناره‌وا: مه‌ ئی "مامۆستا بۆ هاو‌ڕێکه‌می نویسیوه و بۆ منی نه‌ نویسیوه"، چونکه ئه‌مه‌ هه‌سوودی و بێ‌ڕێزییه به‌ دادپه‌روه‌ری مامۆستا.

به‌ لگه‌ی قورئانی: وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا [الطور: ۴۸]. ئارامگرتن له‌ سه‌ر زه‌حمه‌تییه‌کانی فێربوون به‌ شیکه له‌ ئارامگرتن له‌ سه‌ر هوکمی خودا.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێت: «لَيْسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ لَمْ يُجَلِّ كَبِيرَنَا، وَيَرْحَمْ صَغِيرَنَا، وَيَعْرِفْ لِعَالِمِنَا حَقَّهُ» [رواه أحمد] واتا: «له‌ ئوممه‌تی من نییه ئه‌و که‌سه‌ی ڕێز له‌ گه‌وره‌مان نه‌ گرێت، و به‌زه‌ی به‌ بچوو‌کماندا نه‌یه‌ته‌وه، و ماف و ڕیزی زانا که‌مان نه‌ زانی‌ت». (مامۆستای قورئانی‌ش له‌ پێشینه‌ی ئه‌و زانایانه‌یه که‌ پێویسته ماف و بێ‌پاره‌کانی ڕیزیان لێ‌بگیرێت).

سێیه‌م: ئه‌ته‌ کێتی کێپرکی شه‌ری (المنافسة الشريفة)

کێپرکی له‌ قورئاندا کارێکی پێ‌ڕۆزه ئه‌گه‌ر به‌ ئه‌ته‌ کێته‌وه بێت. خو‌ش‌حالی به‌ سه‌رکه‌وتنی هاو‌ڕێیان: کاتیک هاو‌ڕێیه‌کت نمره‌ی ته‌واو ده‌هێنێت، یه‌ که‌م که‌س به‌ که‌ پێ‌ڕۆزبایی لێ‌ بکه‌یت. هه‌رگیز به‌ چاوێکی نزم یان به‌ رقه‌وه سه‌یری مه‌که.

به‌ لگه‌ی قورئانی: وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ [المطففين: ۲۶]. "با کێپرکی و پێش‌برکی ئێوه ته‌نها له‌ سه‌ر کاری چاکه و به‌ده‌سته‌یتانی به‌هه‌شت بێت."

﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ [البقرة: ۱۴۸] واتا: «پێش‌برکی بکه‌ن له‌ ئه‌نجامدانی کاره چاکه‌کاندا».

فرینه دانی قسه ی سارد: به هاوړپه کت مه لئ "خو تۆ ته نه قورنانت له بهر کردووه و له هیچی ټیناگه یت" ته نه له بهر نهووی نمره ی نه و له تۆ بهر زتره.

ئیمامی حه سه نی به سری (ره حمه تی خودای لیبیت) ده فهرمویت: «هه رکه سیک کیپرکی له سه ر ئایینه که ت (کاری چاکه) له گه ل کردیت، کیپرکی له گه ل بکه، به لام هه رکه سیک له سه ر دوای کیپرکی کردیت، بۆ خو بی جیبه یله». به لام نه م کیپرکیه ی ئاین ده بیت به رهوشی بهرزه وه بیت.

چواره م: نه ته کی تی کاتی تاقیکردنه وه ناو هو ل

بیده نگی ته واو: کاتیک له هو لی تاقیکردنه وه یت، به هیج جوړیک قسه مه که، ته نانه ت بۆ داواکردنی پینووسی کش، چونکه ته رکیزی هاوړیکانت ټیک ده ده یت. "بیده نگی تو له هو لی تاقیکردنه وه دا نه مانه تپاریزی به بۆ مافی هاوړیکانت، و نووسی نی وه ره قه که ت به خه تی کی خو ش و پاک، جوانترین نامه ی ریزگرته بۆ نه و ماموستایه ی کاتی خو ی بۆ راستکردنه وه ی جیا ده کاته وه."

پشکنی نی وه ره قه: پش نهووی وه ره قه که بده یته وه، دنیا به ره وه ناوی خو نت به ریکوپیک نویسه و به خه تی کی خو ش و خوینه ره وه وه لامه کانت داوه ته وه؛ نه مه ریزگرته له و ماموستایه ی که وه ره قه که ت بۆ راست ده کاته وه.

خه تی خو شی: ئیمامی عه لی (ره زای خودای لیبیت) ده فهرمویت: واتا: «گرنگی به خه تی خو ش بدن، چونکه نه و یه کی که له کلپه کانی روژی». (له تاقیکردنه وه دا، خه تی خو ش روژی به که ی بریتی به له وه ی ماموستا به ئسانی تیده گات و مافت نافه وتیت).

پینجه‌م: قسه‌ی زانایان له‌سه‌ر له‌به‌رکردن و ره‌وشت

ئیمامی "وه‌کیع" ده‌فه‌رمویتی: "استعینوا علی الحفظ بترك المعاصي" "بۆ له‌به‌رکردنی قورئان، داوا‌ی یارمه‌تی له‌ وازه‌ینان له‌ گونا‌هه‌کان بکه‌ن". فیلکردن له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا گونا‌هه‌، و گونا‌هیش نوری زانست له‌ د‌دا ده‌کوژنینیته‌وه‌. بۆیه‌ فی‌رخوازی زرن‌گ ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ به‌ ره‌وشته‌ جوانه‌کانی زانسته‌که‌ی ده‌پاریژی‌ت.

کۆبه‌ند: نمره‌ی راسته‌قینه‌ی تۆ ئه‌و "گۆرانکاریه‌ ئه‌خلاقیه‌یه‌" که‌ قورئان له‌ ناو ناخ‌تا دروستی ده‌کات. ئه‌گه‌ر له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا ۱۰۰ وه‌ر‌ب‌گ‌ری‌ت به‌لام ئه‌ته‌کی‌تی راست‌گۆی‌ت نه‌بی‌ت، ئه‌وا له‌ راست‌یدا دۆ‌را‌و‌یت. به‌ پی‌چه‌وانه‌شه‌وه‌، ئه‌گه‌ر نمره‌یه‌کی که‌م به‌ی‌نی‌ت به‌لام به‌ ئه‌ده‌ب و راست‌گۆ‌بی‌ت، ئه‌وا تۆ له‌ لای خودا سه‌رکه‌وتووی‌ت.

رێبه‌رنامه‌ی زی‌رین بۆ له‌به‌رکردنی قورئانی پی‌رو‌ز و فه‌رمووده‌ له‌به‌رکردنی که‌لامی خودا و فه‌رمووده‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پی‌ویستی به‌ ته‌نها زیره‌کی نییه‌، به‌ل‌کو پی‌ویستی به‌ "به‌ره‌که‌تی خودا" و "په‌یره‌وکردنی سیسته‌می‌کی رێک" هه‌یه‌. لی‌رده‌ا هه‌نگاوه‌ پراکتیکیه‌کان ده‌خه‌ینه‌ روو:

یه‌که‌م: بنه‌ما سه‌ره‌کیه‌یه‌کانی پی‌ش ده‌ست‌پ‌یکردن ئی‌خلا‌س و د‌ل‌سو‌زی: ده‌بی‌ت نییه‌ت ته‌نها ره‌زامه‌ندی خودا بی‌ت، نه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی پی‌ت بلێن "حاف‌ز" یان ده‌نگی خو‌شه‌.

به‌ل‌گه‌ی قورئان: «وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ» [البینة: ۵] (واته‌: فه‌رمانیان پ‌ی نه‌ک‌راوه‌ ته‌نها به‌وه‌ نه‌بی‌ت که‌ به‌ د‌ل‌سو‌زی و پاک‌کردنه‌وه‌ی ئاینه‌که‌یان بۆ خودا، ته‌نها ئه‌و به‌رستن).

پیغه‌مبەر ﷺ ده‌فه‌رمویت: **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ**. "بیگومان به‌ها و پاداشتی هه‌موو کاریک، ته‌نها به‌یێ نییه‌ت و مه‌به‌ستی ناو دلی مرو‌فه‌که ده‌پنوریت."

پارانه‌وه و دوعا: هه‌میشه داوای یارمه‌تی له‌ خودا بکه که می‌شکت کراوه بکات.

ئایه‌تی قورئانی: **وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا** (طه: ۱۱۴). "بلی: په‌روه‌ردگارم! زانست و زانیاریم زیاد بکه."

وازه‌ینان له‌ گونا: گونا ته‌رکیز که‌مه‌دکاته‌وه و نوری زانست ده‌کوژنینتته‌وه.

قسه‌ی زانایان: ئیمامی شافعی ده‌فه‌رمویت: "سکالای که‌می له‌به‌رکردنم برد بۆ لای وه‌کیع، ئه‌ویش ئامۆزگاری کردم که‌ واز له‌ گونا به‌ینم، فه‌رمووی: بزانه زانست نوره، و نوری خوداش نادریت به‌ که‌سی گونا‌هکار."

دووهم: شیوازی پراکتیکی بۆ له‌به‌رکردنی قورئان

بۆ ئه‌وه‌ی لاپه‌ره‌یه‌ک به‌ باشی له‌به‌ر بکه‌یت، ئه‌م هه‌نگاوانه په‌یره‌و بکه: گوێگرتنی راست: پێش ئه‌وه‌ی خۆت ده‌ست بکه‌یت به‌ خویندنه‌وه، ۳ جار گوێ له‌ قورئان‌خوینیکی شاره‌زا وه‌ک حوسه‌ری یان مه‌نشاوی بگه‌ره تا هه‌له‌ی ته‌جویدیت نه‌بێت.

به‌نگه‌ی قورئان: «وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ» [الأعراف: ۲۰۴]: "کاتیک قورئان خویندرايه‌وه، به‌ جوانی گوێ لی بگرن و بیده‌نگ بن، بۆ ئه‌وه‌ی به‌زه‌ی خوداتان به‌سه‌ردا بباریت." (ئه‌مه ده‌سه‌لمینیت که‌ بنه‌مای فی‌ربوونی قورئان له‌ گوێگرتنه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات).

خویندنهوهی تیگه‌یشتن: یه ک جار مانای ئایه‌ته‌کان به کوردی بخوینه‌رهوه؛ ئه‌گه‌ر له مانا تیبگه‌یت، له‌به‌رکردن ۵۰٪ ئاسانتر ده‌بی‌ت. به‌لگه‌ی قورنان: كِتَابُ أَنْزِلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ. [ص: ۲۹] واتای کورت به کوردی: "ئهم کتیبه پیرۆزه‌ی بۆتۆمان ناردوو، بۆ ئه‌وه‌یه که خه‌لکی له ئایه‌ته‌کانی بکۆننه‌وه و تیبگهن." (تیگه‌یشتن کلیلی له‌به‌رکردنه). دابه‌شکردنی لاپه‌ره: لاپه‌ره که مه که به یه ک تاقم، به‌ئکو بیکه به ۳ یان ۴ کۆمه‌له ئایه‌ت. هه‌ر ئایه‌تیکی یان دوو ئایه‌ت ۱۰ جار دووباره بکه‌ره‌وه تا له‌سه‌ر زمانت ره‌وان ده‌بی‌ت.

به‌لگه‌ی قورنان: «وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ» [الإسراء: ۱۰۶] "قورئانمان به به‌ش به‌ش ناردوو، بۆ ئه‌وه‌ی به هه‌یوایشی و له‌سه‌رخۆی بۆ خه‌لکی بخوینیته‌وه." (ئهمه نیشان ده‌دات که په‌له‌کردن باش نییه و هه‌یدی هه‌یدی جیگه‌یه‌تره).

به‌ستنه‌وه: کاتیک ئایه‌تی یه که‌مه‌ت له‌به‌ر کرد، بجۆ بۆ ئایه‌تی دووهم، پاشان پیکه‌وه هه‌ردووکیان دووباره بکه‌ره‌وه.

دایکی ئیمانداران عایشه (ره‌زای خودای لیبی‌ت) ده‌فه‌رمو‌یت: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ السُّورَةَ فَيُرْتَلُّهَا حَتَّى تَكُونَ أَطْوَلُ مِنْ أَطْوَلِ مِنْهَا» [رواه مسلم] "په‌غه‌مبه‌ر ﷺ کاتیک سوره‌تیکی ده‌خویند، ئه‌وه‌نده به‌سه‌ره‌وخۆی و پرونی ده‌یخویند که سوره‌ته کورته که له سوره‌تیکی درێژتر ده‌چوو." (ئهمه‌ش گرنگی په‌له‌نه‌کردن ده‌رده‌خات).

خویندن له نوێژدا: باشت‌ترین رێگا بۆ جیگه‌یه‌کردنی له‌به‌رکردن، ئه‌وه‌یه که له نوێژه سوننه‌ته‌کان و نوێژی شه‌ودا ئه‌و لاپه‌ره‌یه‌ی له‌به‌رت کردوو به‌یخوینیته‌وه.

په‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: «وَإِذَا قَامَ صَاحِبُ الْقُرْآنِ فَقَرَأَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ذَكَرَهُ، وَإِذَا لَمْ يَقُمْ بِهِ نَسِيَهُ» [رواه مسلم] "ئه‌گه‌ر خاوه‌ن قورئانه که

هەتسا و لە نوێژی شەو و رۆژدا قورئانەکی خویند، لە ییری دەمیئیتەوه؛
بەلام ئەگەر لە نوێژدا نەبخوینیت، لەییری دەچیتەوه."

سێیهەم: شیوازی پراکتیکی بۆ لەبەرکردنی فەرمووده

فەرمووده جیاوازه چونکه نەسەر پەخشانە، بۆیە ئەم رێگایە باشتەرینه:
لەبەرکردنی دەقه كورته كان: لە سەرەتادا بە "چلییه كانی نەووهی"
الأربعون النووية دەست پێ بکە، چونکه فەرمووده كان كورت و گشتگیرن.
دوبارە کردنهوهی دەنگی: فەرمووده که به دەنگی بەرز بخوینەرەوه؛
گوێبیستبوونی دەنگی خۆت یارمەتیدەرە بۆ جێگیربوونی فەرمووده که لە
میشکدا.

نوسینهوه: زانایان دەفەرموون: العلم صید والکتابه قیده "زانست وەک
راو وایه و نوسینهوهش وەک گوریس وایه که دەیهستیتەوه".
فەرمووده که ٣ جار بنوسەرەوه، یارمەتی ییرچوونهوه دەدات.
بەلگە ی فەرمووده: پیغەمبەر ﷺ دەفەرمویت: «قَيِّدُوا الْعِلْمَ بِالْكِتَابِ»
[سلسلة الأحاديث الصحيحة] "زانسته که تان به نووسینهوه ببهستنهوه
و بیپارێزن."

کردار پێکردن التطبيق: کاتیک فەرموودهیه ک لەبەر دەکهیت بۆ نموونه
دەربارە ی سلاوکردن، هەمان رۆژ جێبەجێ بکە. کردە ی بوون باشتەین
رێگایە بۆ ئەوهی هەرگیز لە بیرت نەچیتەوه.

ئیمامی شەعی دەفەرمویت: "ئیمە لە رێگە ی کارپێکردن و جێبەجێکردنی
فەرمووده کانهوه، یارمەتیمان لەسەر لەبەرکردنیان وەرده گرت.

چوارەم: یاسای "پیداچوونهوه" المراجعة

لەبەرکردن بە ئێ پێداچوونهوه وەک نوسینه لەسەر ئاو.
پیداچوونهوهی نزیک: هەموو رۆژیک پێش ئەوهی وانهی نوێ بخوینیت،
دەبێت وانهی دوێنی و پێری دووبارە بکەیتەوه.

پیداچوونه‌وه‌ی دوور: هه‌فته‌ی یه‌ک رۆژ بۆ نموونه هه‌ینی ته‌رخان بکه‌ ته‌نها بۆ پیداچوونه‌وه‌ی هه‌موو ئه‌و به‌شانه‌ی له‌و هه‌فته‌یه‌دا له‌به‌رت کردووه‌.

هاوړی پیداچوونه‌وه: له‌گه‌ل هاوړیه‌کت "موسامه‌عه" بکه؛ تۆ بۆ ئه‌و بخوینه و ئه‌ویش بۆ تۆ. ئه‌مه هه‌له‌کانت بۆ ده‌رده‌خات.

فه‌رمووده: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: نَعَاهِدُوا هَذَا الْقُرْآنَ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَهُوَ أَشَدُّ تَقَلُّبًا مِنَ الْإِبِلِ فِي عَقْلِهَا" په‌یمان نوی بکه‌نه‌وه له‌گه‌ل قورئاندا پیداچوونه‌وه‌ی بۆ بکه‌ن، چونکه سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته، قورئان زووتر له‌ می‌شک ده‌رده‌چیت وه‌ک له‌ حوشر که‌ له‌ حه‌وشه‌که‌یدا به‌سترایته‌وه.

پینجه‌م: کات و شوینی گونجاو

باشترین کات: کاتی پارشیو و دوا‌ی نو‌یژی به‌یانی، چونکه می‌شک له‌وپه‌ری ئارامی و چالاکی‌دا‌یه.

دوعای پێغه‌مبه‌ر ﷺ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَأُمَّتِي فِي بُكُورِهَا" خودایه به‌ره‌که‌ت بخه‌ره به‌یانییانی ئومه‌ته‌که‌مه‌وه.

باشترین شوین: شوینیکی بیده‌نگ، دوور له‌ موبایل، ته‌له‌فزیۆن، و ژاوه‌ژاو. باشترین شوینیش مرگه‌وته.

به‌نگه‌ی قورئان: «إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلاً» [المزمل: 6]: "بیگومان عیباده‌ت و خویندن له‌ شه‌ودا (کاتی بیده‌نگی)، کاریگه‌ری زیاتره له‌سه‌ر د‌ل و راست‌تر و جیگه‌یتره بۆ وێژان."

کۆبه‌ند: له‌به‌رکردنی قورئان و فه‌رمووده پرۆسه‌یه‌که ته‌نها پێویستی به‌ "به‌رده‌وامی" هه‌یه. مه‌نی کاتم نییه، رۆژی یه‌ک ئایه‌ت و یه‌ک فه‌رمووده له‌به‌ر بکه‌یت، دوا‌ی سالی‌ک ده‌بیته‌ خاوه‌ن سه‌رمایه‌یه‌کی گه‌وره. گرنگ ئه‌وه‌یه "هیدی هیدی و به‌رده‌وام" بیت.

۱. ئەته‌کیتی خواردن و فروشگه‌ کافیتیریای سه‌نتهر

کات و شوینی خواردن له سه‌نتهردا، تاقیگه‌یه‌کی گرنگه‌ بۆ نیشاناندانی ئەدهب و ره‌هوشتی فی‌رخواز. خواردن ته‌نها بۆ تیربوون نییه‌، به‌لکو په‌رستشیکه‌ ئە‌گه‌ر به‌یپی ئەته‌کیتی ئیسلامی بێت.

یه‌که‌م: ئەته‌کیتی ده‌ستپیکردن و شیوازی خواردن

فی‌رخوازی قورئان له‌سه‌ر سفره‌ و له‌ کافیتیریادا به‌ وه‌قار و هیمنی ده‌رده‌که‌وێت.

ناوه‌ینانی خودا: پێش ده‌ستپیکردن به‌ ده‌نگی به‌رز مه‌ ئی "بسم الله" تا یی‌زاری دروست نه‌که‌یت، به‌لکو به‌ هیمنی بلی بسم الله. ئە‌گه‌ر له‌بیرت چوو، له‌ ناوه‌راستیدا بلی: بسم الله اوله‌ و آخه‌.

به‌کاربردنی ده‌ستی راست: هه‌میشه‌ به‌ ده‌ستی راست بخۆ و بخۆره‌وه‌. ئە‌مه‌ ته‌نها ئەته‌کیتی نییه‌، به‌لکو فه‌رمانی پی‌غه‌مبه‌ره (ﷺ).

به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌: پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ "عومه‌ری کوری ئە‌بو سه‌له‌مه‌" ی فه‌رموو: يَا غُلَامُ، سَمِّ اللَّهَ، وَكُلْ بِيَمِينِكَ، وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ "ئە‌ی لاو، ناوی خودا به‌ینه‌، و به‌ ده‌ستی راست بخۆ، و له‌و به‌شه‌ی به‌رده‌می خۆت بخۆ".

بۆ هاندانی سوپاسگوزاری له‌سه‌ر به‌خشینه‌کان: به‌لگه‌ی قورئان: «كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ» [البقرة: ۱۷۲] "له‌و رۆزیه‌ پاکانه‌ بخۆن که پیمان به‌خشیون و سوپاسگوزاری خودا بن." (ئە‌ده‌بی سه‌ر سفره‌ له‌ سوپاسگوزارییه‌وه‌ ده‌ست پێ ده‌کات).

دووه‌م: ئەته‌کیتی کرپن و مامه‌له‌ له‌ فروشگه‌دا

نۆره گرتن: کاتیک دهچیت بۆ کرینی خواردن، پāl به هاوریکنتهوه مه نۆ و هاوار مه که. به هیمنی له نۆره دا بوهسته؛ ئەمه نیشانهی شارستانی بوونی تۆیه.

ریزگرتن له کارمهندی فرۆشگه: به ریزهوه داوای شته کان بکه و بلۆ "بۆ زهحمهت" و دواتر بلۆ "دهستخۆش". ئەو کهسهی لهوێ کار دهکات شایستهی ریزه وهک ههر کهسێکی تر.

به لگهی فهرمووده: پیغمبهەر ﷺ دهفهرمویت: «رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ، وَإِذَا اشْتَرَى» [رواه البخاري] "رهحمهتی خودا لهو مروقه بیت که نهرمونیان و بهریزه له کاتی فرۆشتن و کریندا." وشه ی 'بۆ زهحمهت' و 'دهستخۆش' بهشیکن لهو نهرمونیانییهی پیغمبهەر ﷺ دوعای رهحمهتی بۆ کردووه.

سییهم: ئەته کیتی ژینگه و پاکوخواینی دواي خواردن

فیرخوازی قورنان شوینه که ی له خوی پاکتر جیده هیلت. پاککردنهوهی میزه که: دواي ئەوهی خواردنه کهت تهواو کرد، پاشماوهی خواردن، بهرگی سه مون، یان قتووی شهربه ته که له سه ر میزه که جی مه هیله. هه مووی کو بکه ره وه و بیخه ناو ته نه که ی خۆله که وه. پاراستنی نیعمهت: ئە گهر پارچه نان یان خواردنیکت بۆ ماوه، فری مه ده ناو زبله که وه؛ ئە گهر کرا بیده به باندیه که یان به شیوازیکی شایسته دایینی.

به لگهی قورثانی: وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ [الأعراف: ٣١]. "بخۆن و بخۆنه وه به لام ئیسراف و به فیرو دانی تیدا مه کهن، چونکه به راستی خودا ئیسرافکارانی خۆش ناویت."

چواره: نهته کیتی دانیشتن و رښتار

خواردن به دانیشتنه وه: سوننه ته به دانیشتنه وه ئاو و خواردن بخویت؛
 ئه مه هم بۆ ته ندروستی باشه و هم له رووی نه ته کیتته وه جوانتره.
 به لگه ی فهرمووده: پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: «لَا يَشْرَبَنَّ أَحَدٌ مِنْكُمْ قَائِمًا» [رواه مسلم] "با هیچ کام له ئیوه به پیوه ئاو نه خواته وه." (ئه مه
 بنه مای سوننه تی دانیشتنه له کاتی خواردن و خواردنه وه دا).

نه خواردن له ناو پۆلدا: نه ته کیتی زانست وایه که له ناو پۆل و حه لقه ی
 قورئاندا خواردن نه خوریت بۆ نهووی بۆن و پاشماوه که ی یی زاری دروست
 نه کات، مه گه ر به مۆله تی مامۆستا بیت.

به لگه ی فهرمووده: پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: «مَنْ أَكَلَ الثَّوْمَ أَوْ الْبَصَلَ فَلَا يَقْرَبَنَّ مَسْجِدَنَا» [رواه البخاري] "هه ر که سیك سیر یان پیاز بخوات،
 با له مزگه وته که مان نزیک نه بیتته وه." خواردنی چپس و جویی بنیشت و
 تروکاندن ی گلوبه پوژه کاریکی ناته ندروسته.

به رزنه کردنه وه ی ده نگ: له کاتی خواردندا به ده نگ ی به رز ی مه که نه و
 قسه ی نه شیاو مه که.

به لگه ی قورئان: «وَاعْظُضْ مِنْ صَوْتِكَ» [لقمان: ۱۹] "ده نگت نزم
 بکه ره وه." (ئه مه رېسایه کی گشتیه بۆ دوور که و تنه وه له قاقا و پیکه نیی
 به رز و ژاوه ژاو له کاتی دانیشتندا).

ئیمامی بورهانه دینی زه رنووجی ده فهرمویت: "به شیک له گه وره گرتی
 زانست، بریتیه له گه وره گرتن و ریزگرتی پۆل و مه جلیسی زانسته که؛
 بویه نابیت فیرخواز تییدا کاریک بکات که درژی نه دهب بیت (وه ک
 خواردنی ی مۆله ت یان ده نگه ده نگ).

پینجه‌م: سوپاسگوزاری و کۆتایی دوعای دواى خواردن

دواى ته‌واوبوون، ده‌سته‌کانت پاک بکه‌ره‌وه و سوپاسى خودا بکه.
دوعای سوننه‌ت: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِي هَذَا مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ
مِئِّي وَلَا قُوَّةَ. هه‌رکه‌سیک ئه‌مه‌ بلیت، خودا له‌ گونا‌هه‌کانی خوش‌ده‌بی‌ت.
ئیمامی غه‌زالی ده‌فه‌رمووی‌ت: "مرو‌فی به‌ئه‌ده‌ب پيش‌که‌سانی تر په‌له
ناکات بۆ ده‌ست‌بردن بۆ خواردن، و له‌ کاتی نان‌خواردندا تى ناروانی‌ت و
سه‌یری ده‌می هاو‌ریک‌انی ناکات."

کۆبه‌ند: پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمووی‌ت: إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ
يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا "خودا رازی ده‌بی‌ت له‌و به‌نده‌یه‌ی که پارچه
نانیک ده‌خوات و دواتر سوپاسی خودا ده‌کات له‌سه‌ری". که‌واته‌ با
نان‌خواردنه‌که‌یشت ببیته‌ه‌وی به‌ده‌سته‌هینانی ره‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار.

١١. نه‌ته‌کی‌تی ژووری به‌پویه‌به‌ر و کارگی‌ری

ژووری کارگی‌ری شوینی ریک‌خستنی کاروباری ئیویه‌یه. ریزگرتن له‌م شوینه و کارمه‌نده‌کانی، نیشانه‌ی تیگه‌یشتنی فی‌رخوازه له‌ سیستم و دیسپلین.

یه‌که‌م: نه‌ته‌کی‌تی چوونه ژووره‌وه مؤله‌ت خواستن

ده‌رگای ژووری کارگی‌ری نابیت به‌بی مؤله‌ت و به‌کتوپری بکریته‌وه، چونکه ره‌نگه به‌پویه‌به‌ر سه‌رقانی کاریکی گرنگ یان کۆبۆونه‌وه بیت.

یاسای سی‌جار له‌ ده‌رگادان: به‌هیمنی سی‌جار له‌ ده‌رگا بده، ئه‌گه‌ر وه‌لام نه‌بوو، که‌میک بوه‌سته و دواتر بگه‌ریوه.

به‌نگه‌ی فه‌رمووده: پی‌غهمبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: **الْأَسْتِئْذَانُ ثَلَاثٌ، فَإِنْ أُذِنَ لَكَ، وَإِلَّا فَارْجِعْ** "مؤله‌ت خواستن سی‌جاره، ئه‌گه‌ر مؤله‌ت درا بجۆ ژووری، ئه‌گه‌رنا بگه‌ریوه."

نه‌ته‌کی‌تی وه‌ستان له‌به‌رده‌م ده‌رگادا:

کاتیک ده‌چيته به‌رده‌م ده‌رگایه‌ک، هه‌رگیز راسته‌وخۆ له‌به‌رده‌م کونی ده‌رگا که مه‌وه‌سته یان گه‌ر ده‌رگا که کراوه بیت له‌به‌رده‌می مه‌وه‌ستا تا چاوی به‌ناوه‌وه نه‌که‌ویت. ئه‌گه‌ر ده‌رگایه‌ک داخرا‌بوو، ئه‌وا په‌رده‌یه‌که بۆ پاراستنی ئه‌مانه‌ت؛ لادانی ئه‌و په‌رده‌یه به‌چاویان به‌گۆی، ناپاک‌ی کردنه. به‌نگه‌ی فه‌رمووده: (عه‌بدو‌لای کوری بسر) ده‌فه‌رمویت: «کاتی پی‌غهمبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ده‌هاته به‌رده‌م ده‌رگایه‌ک، پووی نه‌ده‌کرده ناوه‌راستی ده‌رگا که، به‌ئکو له‌لای راست یان چه‌پی ده‌رگا که وه‌ده‌وستا و ده‌یفه‌رموو: **السَّلَامُ عَلَیْکُمْ**» (رواه أبو داود) چاوه‌روانییه‌که‌ت به‌شیوازیکی بیت که چاوت به‌سه‌رپشکی و نه‌پنی ناو ژووره‌که نه‌که‌ویت.

ئیمامی ئه‌وزاعی (په‌حمه‌تی خوای لی‌بیت) ده‌فه‌رمویت: «سی‌شت نیشانه‌ی نه‌بوونی ئه‌ده‌به: زۆر پرسیارکردن له‌شتی بی‌سوود، چاوه‌برینه‌ناو

مال و ژووری خه‌لک به دزیه‌وه، و گوئگرتن له قسه‌یه‌ک که بۆ تو نه‌گوترا بیئت.»

سلاوکردن: له کاتی چوونه ژووره‌وه به ده‌نگیکی هیمن سلاو بکه و مؤله‌ت وه‌ریگره بۆ نزیکه‌بوونه‌وه له میزی به‌ریوه‌به‌ر.

به‌لکه‌ی قورنان: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا» [النور: ۲۷] "ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هی‌ناوه! مه‌چنه ناو هیچ مال و ژوو‌ریکه‌وه که هی خو‌تان نییه، هه‌تا مؤله‌ت و ئاشانی وه‌رنه‌گرن و سلاو له دانیش‌تووانه‌که‌ی نه‌که‌ن."

ئیمامی قورتوبی ده‌فه‌رمو‌یت: "پی‌ویسته له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی مؤله‌ت ده‌خوازیت، به‌توندی و زه‌بر له ده‌رگا نه‌دات، به‌لکو ده‌بی‌ت زۆر به‌هیمنی له ده‌رگا بدات به‌شی‌وازی که ته‌نها ده‌نگی بگاته ناوه‌وه." (ئه‌مه‌ نیشانه‌ی ئه‌ده‌بی فی‌رخوازه به‌رام‌به‌ر مامۆستا و به‌ریوه‌به‌ره‌که‌ی).

دووهم: ئه‌ته‌کی‌تی شی‌وازی وه‌ستان و دانیش‌تن

جه‌سته‌ی مرو‌ف ده‌ربری ئاستی ئه‌ده‌بیه‌تی، بۆیه له‌به‌رده‌م به‌ریوه‌به‌ردا به‌م شی‌وه‌یه‌ بو‌سته:

وه‌ستانی به‌ریز: به‌ریکی بو‌سته، ده‌ستت مه‌خه‌ره گیرفانت، و یاری به‌مۆبایله‌که‌ت یان کلێله‌کانت مه‌که.

پالنه‌دان: هه‌رگیز پال مه‌ده‌ره به‌دیوار یان میزی کارگیریه‌که‌وه؛ ئه‌مه‌ نیشانه‌ی ته‌مه‌لی و بی‌ریزیه‌ به‌شو‌ینه‌که‌.

ئیمامی غه‌زالی (ره‌حمه‌تی خ‌وای لی‌بی‌ت) له‌کتی‌بی (احیاء علوم الدین) دا سه‌باره‌ت به‌ئه‌ته‌کی‌تی دانیش‌تن ده‌فه‌رمو‌یت: «پی‌ویسته له‌کاتی دانیش‌تندا به‌ریکی دانیش‌یت، پال نه‌داته‌وه، قاچ نه‌خاته‌سه‌ر قاچ، و ده‌ست نه‌خاته‌ژێر چه‌ناگه‌ی، چونکه‌ ئه‌م ره‌فتارانه‌ نیشانه‌ی ته‌مه‌لی و بی‌باکین.»

مۆلّهت بۆ دانیشتن: تاوه‌کو به‌ریوه‌به‌ر یان کارمه‌نده‌که داواى دانیشتنت لى نه‌که‌ن، دامه‌نیشه. ئه‌گه‌ر دانیشتیت، به‌ رێکى دانیشه و قاچت مه‌خه‌ره سه‌ر قاچ.

به‌لگه‌ی فه‌رموده: «مَرَّ بِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا جَالِسٌ هَكَذَا، وَقَدْ وَضَعْتُ يَدِي الْيُسْرَى خَلْفَ ظَهْرِي وَاتَّكَأْتُ عَلَى لِيَّةِ يَدِي، فَقَالَ: أَتَقْعُدُ قَعْدَةَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ؟» (رواه أبو داود): پێغه‌مبه‌رى خوا به‌ لای مندا لادا له‌ کاتی‌کدا من به‌ شیوازی‌ک دانیشتبووم که ده‌ستی چه‌پم دابوو ده‌وه‌ی خۆم و پالم پێوه‌ دابوو، فه‌رمووی: ئایا به‌ شیوازی ئه‌و که‌سانه‌ داده‌نیشیت که غه‌زه‌بیان لیگیراوه‌؟ ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ روونی ده‌کاته‌وه‌ که شیوازی دانیشتن و پالنده‌وه‌ (وه‌ک پالندان به‌ دیوار یان میز یان دانیشتنی شل و بیباکانه‌) ته‌نها ره‌فتاریکی ناکۆمه‌لایه‌تی نییه‌، به‌لکو له‌ رووی ئایینی و ئه‌ده‌بیشه‌وه‌ سه‌رکۆنه‌ کراوه‌.

سه‌عیدی کوری موسه‌یه‌ب (تابعی گه‌وره‌) ده‌فه‌رمویتی: «کاتی‌ک له‌به‌رده‌م که‌سیکی خاوه‌ن زانست یان خاوه‌ن ده‌سه‌لاتیکی دادپه‌روه‌ردا ده‌وه‌ستیت، وه‌ک به‌نده‌یه‌کی گوتی‌رایه‌ل و به‌ئه‌ده‌ب بوه‌سته‌، چونکه‌ رێزی ده‌روه‌ت، نیشه‌نه‌ی رێزی ناوه‌ه‌ته‌».

سییه‌م: ئه‌ته‌کی‌گفتوگۆ و داواکاری

زمان و ره‌فتاری مرۆف له‌ کاتی ئاخاوتندا، ئاوینه‌ی بیرکردنه‌وه‌ و ئاستی په‌روه‌رده‌یه‌تی، بۆیه‌ له‌ کاتی گفتوگۆ و خستنه‌رووی داواکارییه‌کانت له‌ به‌رده‌م به‌ریوه‌به‌ر یان کارمه‌ندان، ئه‌م بنه‌مایانه‌ جێبه‌جی بکه‌: کورت و راشکاو: کارگیرى شوینی قسه‌ی زۆر نییه‌. داواکارییه‌که‌ت به‌ کورتی و به‌ رێزه‌وه‌ بلی بۆ نموونه‌: "به‌رێزم، ها‌تووم بۆ وه‌رگرتنی ناسنامه‌ی خۆپندن".

دهستکاری نه کردن: میژی بهرپوه بهر یان فرمان بهر، سنووریکی تایبه تی هه یه. هه رگیز دهست بۆ ئه و وه ره قه، په راو، موبایل یان فایل نه مه به که له سه ر میزه که داندراو. ئه و به لگه نامانه ئه مانه ت و نهین، و چاو لیبرین یان دهستکاری کردنیان به زاندنی ماف و یاسا کانه.

دهنگ بهر زنه کردنه وه: ته نانه ت ئه گه ر کیشه یه کیشته هه بوو، به هیمنی قسه بکه. هاوار کردن له ژووری کارگری ئه ته کی تی فی رخوازی قورنان نییه. هاوار کردن و توپه یی له ژووری کارگری دا، نه ک هه ر کیشه که چاره سه ر ناکات، به نکو به هیچ شیوه یه ک له گه ل ئه ته کی تی فی رخوازیکی به ئه ده ب و حورمه تی ئه و شوینه دا ناگونجیت.

ئیمامی حه سه نی به سری (ره حمه تی خوی لیبت) ده فهرمویت: «سه یری ناو نامه و په راوی براه که ت یان بهر پر سه که ت به بی مؤله تی ئه و، جوړیکه له خیانته.»

چواره م: ئه ته کی تی کاتی چاوه روا نی

پاراستنی حورمه تی شوین و کاتی چاوه روا نی کردن، نیشانه ی هوشیاری و ئاستی بهرزی پهروه ده ی مروقه، بویه پیویسته ئه م ریسایانه جیبه جی بکړین:

ئه گه ر له ناو ژووری بهرپوه بهر یان کارمه نده که دا که سیکی تر هه بوو، له دهره وه به هیمنی بوهسته و چاوه روا ن به تا ئه و که سه کاره که ی ته واو ده بیت و دیته دهره وه؛ به چوونه ژووره وه ی کتوپر، متمانه و ئارامی کو بوونه وه که تیک مه ده.

له کاتی چاوه روا نی کردن دا له پشت دهرگا کان، به هیچ شیوه یه ک هه ول مه ده گو ی بۆ دهنگی ناو ژووره که شیت بکه یت یان بزانی ت چی دهوتریت. ئه م په فتاره جوړیکه له سیخوری و دزه کردنه ناو نهینی خه نک، که له

رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه کارێکی نه‌شیاوه و له‌ رووی ئاینی ئیسلامیشه‌وه به‌ توندی قه‌ده‌غه‌ کراوه‌.

به‌ لڤه‌ی قورئانی: وَلَا تَجَسَّسُوا (الحجرات: ۱۲). واتا: «سیخوری مه‌ که‌ن و به‌ دوای عه‌یب و نه‌ینیه‌ی کانی یه‌ کتردا مه‌ کۆلنه‌وه‌».

به‌ لڤه‌ی فه‌رموده‌: «وَمَنْ اسْتَمَعَ إِلَى حَدِيثِ قَوْمٍ، وَهُمْ لَهُ كَاهُونٌ، أَوْ يَفْرُونَ مِنْهُ، صَبَّ فِي أَذُنِهِ الْأَنْكُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (رواه البخاري) «هه‌ر که‌ سه‌یک به‌ دزییه‌وه‌ گوێ له‌ قسه‌ی کۆمه‌لێک خه‌لک بگرت له‌ کاتی که‌دا ئه‌وان پێیان ناخۆش بێت یان لێ رابکه‌ن، له‌ رۆژی دواییدا قورقوشمی تواوه‌ ده‌ کرێت به‌ ناو گوێچکه‌ کانیدا.»

پێنجه‌م: ئه‌ته‌ کێتی کاتی ده‌رچوون

نیشاندا نی ئه‌مه‌ که‌ و سوپاسگوزاری: کاتیک کاره‌ که‌ت یان گفتوگۆ که‌ت ته‌واو بوو، به‌ روویه‌کی خۆشه‌وه‌ سوپاسی به‌رپوه‌ به‌ر یان کارمه‌نده‌ که‌ بکه‌ بۆ ئه‌و کاته‌ی که‌ پێی به‌ خشیویت.

به‌ لڤه‌ی فه‌رموده‌: پێغه‌مبه‌ری ده‌فه‌رمویت: مَنْ لَمْ يَشْكُرِ النَّاسَ لَمْ يَشْكُرِ اللَّهَ» (رواه الترمذي) «هه‌ر که‌ سه‌یک سوپاسی خه‌لکی نه‌ کات [له‌ به‌رامبه‌ر چاکه‌ و خزمه‌ته‌ کانیدا]، سوپاسی خوای گه‌وره‌شی نه‌ کردووه‌».

ده‌رچوونی به‌ ئه‌ده‌ب و هه‌یمن: به‌ هه‌یمنی و به‌ پێ په‌له‌ کردن به‌ ره‌و ده‌رگا که‌ برۆ (به‌ شیوازی که‌ پشت نه‌ که‌یته‌ که‌سی به‌رامبه‌ر ئه‌ گه‌ر گونجاو بوو)، و کاتیک ده‌چیه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌، ده‌رگا که‌ به‌ نه‌رمی له‌ دوای خۆت داخه‌؛ هه‌رگیز ده‌رگا به‌ توندی و به‌ ده‌نگه‌ ده‌نگ مه‌ده‌ به‌ یه‌ که‌دا، چونکه‌ ئازامی شوینه‌ که‌ تیکه‌ده‌ات.

کۆبه‌ند: ژووری کارگێری ئاوینه‌ی رێکخستنی سه‌نته‌ره‌. ئه‌ گه‌ر تۆ لێره‌دا به‌ ئه‌ده‌ب بیت، مانای وایه‌ قورئانه‌ که‌ کارتی کردنی له‌ سه‌ر ره‌فتاره‌ کانت

هه‌بووه. وه‌ک ده‌وتریت": هه‌رکه‌سیک ریز له‌و که‌سانه‌ بگریت که
خزمه‌تی زانست ده‌که‌ن، خودا له‌ زانسته‌که‌ی به‌هره‌مه‌ندی ده‌کات."

١٢. نه‌ته‌کیتی ریزگرتن و به‌گوئیکردنی دایک و باوک

خوای گه‌وره ریزگرتن له دایک و باوکی به‌ستووته‌وه به په‌رستنی خو‌یه‌وه. فی‌رخوازی راسته‌قینه ئه‌و که‌سه‌یه که قورئانه‌که‌ی له ره‌فتاریدا به‌رامبه‌ر دایک و باوکی ده‌بینریت.

یه‌که‌م: نه‌ته‌کیتی گفتوگو و تۆنی ده‌نگ (ادب‌الخطاب)

شیوازی ئاخوتنی تۆ له‌گه‌ل دایک و باوکتدا پیویسته به ته‌واوی جیاواز و تایبه‌تر بیت له به‌راورد به هه‌ر که‌سیکی تری ده‌ورو به‌رت:

نه‌رمی و میهره‌بانی: له کاتی قسه‌کردندا به‌چاویکی پر له به‌زه‌یه‌وه سه‌یریان بکه‌، هه‌رگیز ده‌نگت له ده‌نگی ئه‌وان به‌رزتر مه‌که‌، و به وشه‌ی "تۆ"ی رووت بانگیان مه‌که‌؛ به‌لکو هه‌میشه وشه‌ی پر له ریز و سۆزی وه‌ک «دایه‌گیان» و «بابه‌گیان» به‌کاربه‌ینه.

دوو‌رکه‌وتنه‌وه له ده‌ربیرینی بیزاری (وشه‌ی ئۆف): ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له ناخه‌وه ماندوو یان بیزاریش بوویت، نابیت به ده‌موچاو، به شیوازی هه‌ناسه‌دان یان به زمانت هه‌یج جو‌ره‌ تا‌قه‌ت‌پرووکانیک نیشان به‌ده‌یت.

به‌لکه‌ی قورئانی: فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا [الإسراء: ٢٣]. واتا: «ته‌نانه‌ت پیان مه‌لی (ئۆف) [که نیشانه‌ی بیزارییه‌، و پیشیاندا هه‌لمه‌شاخی، به‌لکو هه‌میشه قسه‌ی نه‌رم، به‌ریز و شیایان له‌گه‌لدا بکه‌.»

گوئیکرتنی چالاک: کاتیک قسه‌ت بۆ ده‌که‌ن، یاری به‌مۆبایله‌که‌ت مه‌که‌ و سه‌یری ئیره و ئه‌وی مه‌که‌؛ به ته‌واوی رووت تیبکه‌ و گوئیان لی بگره‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی گرنگترین زانیاریت پی بلین.

دووه‌م: ئەته‌کیتی به‌گوێکردن

به‌گوێکردنی دایک و باوک له‌ رووی شه‌رعیه‌وه‌ ئەهرکیکی واجبه‌ له‌سه‌ر شانی فی‌رخواز، مه‌گه‌ر له‌ کاریکدا بی‌ت که‌ سه‌ره‌پێچی و تاوانی خ‌وای گه‌وره‌ی تیدا بی‌ت:

پێش‌خستنی داواکاری ئەوان: ئەگه‌ر خه‌ریکی وانه‌ خوێندن بوویت و دایکت داوای شتیکی لی کردیت، وه‌لامی بده‌ره‌وه‌ و کاره‌که‌ی بۆ بکه‌ مه‌گه‌ر تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی زۆر گ‌رنگ بی‌ت و به‌ میه‌ره‌بانی مۆله‌تیان لی بخ‌وازیت. به‌بی‌ منه‌ت: کاتیک کاریکیان بۆ ده‌که‌یت، به‌ مۆنی و به‌ یی‌زاری مه‌که‌. وای نیشان بده‌ که‌ به‌ شانازییه‌وه‌ خ‌زمه‌تیان ده‌که‌ی.

به‌لگه‌ی فه‌رمووده‌: پیاویک هاته‌ لای پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ جیهاد، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ئایا دایک و باوکت ماون؟ وتی: به‌لی. فه‌رمووی: فَفِیهِمَا فَجَاهِدْ "بچۆ له‌ خ‌زمه‌تکردنی ئەواندا تیبکۆشه‌."

سییه‌م: ئەته‌کیتی جه‌سته‌یی و ره‌فتار له‌ ناو مال

پێشکه‌وتنی ئەوان: له‌ کاتی رۆشتندا مه‌که‌وه‌ره‌ پێش دایک و باوکت. کاتیک دینه‌ ژووره‌وه‌، هه‌سته‌ بی‌یان و شوینی خۆتیان بده‌ری. ماچکردنی ده‌ست و سه‌ر: وه‌ک نیشانه‌یه‌ک بۆ رێز و خۆشه‌ویستی، به‌رده‌وام ده‌ست و سه‌ریان ماچ بکه‌؛ ئەمه‌ نیشانه‌ی گه‌وره‌یی تۆیه‌ نه‌ک بچوکی.

مۆله‌ت خواستن: پێش ئەوه‌ی بجیه‌ته‌ ژووری خه‌وتنیان، یان پێش ئەوه‌ی بجیه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ له‌ مال، مۆله‌تیان لی وه‌ر‌ب‌گره‌ و د‌ل‌نیایان بکه‌ره‌وه‌ که‌ بۆ کو‌ی ده‌چیت.

چواره‌م: خزمه‌تکردن و دوعای خیر

یارمه‌تیدان له کاره‌کاندا: مه‌به‌ره بارگرانی به‌سه‌ر دایکته‌وه؛ قابه‌کانت کۆبکه‌ره‌وه، ژووره‌که‌ت ریکبخه، و له کاره‌کانی مائدا ده‌ستیان بگره. دوعای به‌رده‌وام: له هه‌موو نوێژه‌کاندا دوعای خیریان بۆ بکه. دوعای قورئانی: رَبِّ اَرْحَمْهُمَا کَمَا رَبَّیَانِی صَغِيرًا (الإسراء: ۲۴). «په‌روه‌ردگارا! په‌حمه‌تیان پێ برژینه و لییان خوش به، هه‌ر وه‌ک چۆن له منداڵیدا منی کۆلێیان په‌روه‌رده‌کرد.»

پینجه‌م: وه‌فا دوا‌ی زانسته‌ پینگه‌یانندی دایک و باوک

کاتی‌ک له سه‌نته‌ر فی‌ری ئایه‌تی‌ک یان ئه‌ده‌به‌یی‌ک ده‌بی‌ت، به‌ زمانیکی شیرین بۆیان باس بکه و نیشانیان بده که زانسته‌که‌ت تۆی کردووه به‌ مرو‌فییکی باشر بۆ ئه‌وان.

به‌ هیچ جو‌ری‌ک زانیاری و زانسته‌که‌ت به‌سه‌ر ئه‌واندا مه‌فروشه‌ره‌وه؛ ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌وان خوینده‌واریشیان نه‌بی‌ت، ئه‌وان مامۆستای یه‌که‌می ژیا‌نی تۆن.

کۆبه‌ند: دایک و باوکت ده‌رگای به‌هه‌شتی تۆن. پینگه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: رِضَا الرَّبِّ فِي رِضَا الْوَالِدِ، وَسَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدِ "په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار له په‌زامه‌ندی باوکدایه، و تو‌ره‌ی په‌روه‌ردگاریش له تو‌ره‌ی باوکدایه". بۆیه ئه‌گه‌ر ده‌ته‌و‌یت قورئان له ناو دلتدا جی‌گیر بی‌ت، دلی دایک و باوکت رازی بکه.

۱۳. ئەته‌کی‌تی گەشت، مه‌له‌وانگه و یاریگا

ئیسلا‌م دژی کات به‌سه‌ربردن و وه‌رزش نییه، به‌تکو‌هانی ده‌دات بۆ ئەوه‌ی جه‌سته و ده‌روون به‌هێز بن. پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: **الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ** "برو‌اداری به‌هێز با‌شتر و خو‌شه‌ویسته‌ره‌ لای خو‌دا له‌ برو‌اداری لا‌واز". به‌لام گرنگه‌ ئەم کاتانه‌ دوور بن له‌ گونا‌ه و بی‌پ‌یزی.

یه‌که‌م: ئەته‌کی‌تی گەشت و سه‌یران.

گەشتکردن له‌ گه‌ل هاو‌پ‌ییان و مام‌وستایان ده‌رفه‌تیکه‌ بۆ توندکردنی په‌یوه‌ندییه‌کان و تاقیکردنه‌وه‌ی ره‌وشت.

هاو‌کاری: له‌ گەشتدا ته‌مه‌ل مه‌به؛ یارمه‌تی هاو‌پ‌یکانت بده‌ له‌ هه‌ل‌گرتنی که‌لوپه‌ل و ئاماده‌کارییه‌کان.

به‌ل‌گه‌ی قورئانی: **خَوَايَ گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى (المائدة: ۲).**

به‌ل‌گه‌ی فه‌رمو‌وده: پی‌غه‌مبه‌ره‌وه ﷺ: **«وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ» (مسلم).** "خو‌دا له‌ یارمه‌تیدانی به‌نده‌که‌یدایه، مادام به‌نده‌که‌ له‌ یارمه‌تیدانی برا‌که‌یدا بی‌ت."

نموونه‌ی پ‌یشه‌وا: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌ گەشتیکدا کاتی‌ک هاو‌ه‌لان کاریان دابه‌ش کرد، فه‌رمو‌وی: "منیش دار کو‌ده‌که‌مه‌وه"، چونکه‌ جه‌زی نه‌ده‌کرد له‌ هاو‌ه‌لانی جیا‌واز بی‌ت و کار نه‌کات.

ده‌گ‌یرنه‌وه‌ کاتی‌ک (عبدالله بن المبارک) له‌ گه‌ل هاو‌پ‌یکانیدا ده‌چوو بۆ گەشت، مه‌رجی داده‌نا که‌ خو‌ی خزمه‌تکاریان بی‌ت و خو‌اردنیان بۆ ئاماده‌ بکات، بۆ ئەوه‌ی خ‌یری هاو‌کاری و خزمه‌تکردنی هاو‌پ‌یکانی پ‌ی‌ب‌پ‌یت.

پاراستنی ژینگه‌: فی‌رخوا‌زی قورئان ناب‌یت بی‌ته‌ه‌وی پی‌سکردنی زه‌وی.

به‌نگه‌ی فهرمووده: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویتی: إِمَاطَةُ الْأَدَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةً "لابردنی ئازار و پیسی له‌ سه‌ر ریگا خیره". که‌واته‌ جیه‌یشتنی زب‌ل و پیسی گونا‌ه‌یکی گه‌وره‌یه و بی‌ریزییه به‌ نیعمه‌تی سه‌روشت.

پی‌غه‌مبه‌ره‌وه ﷺ: «اتَّقُوا اللَّعَّائِنِينَ: الَّذِي يَتَخَلَّى فِي طَرِيقِ النَّاسِ، أَوْ فِي ظِلِّهِمْ» (مسلم). "دوور بکه‌ونه‌وه له‌و دوو کاره‌ی ده‌بنه‌ ه‌وی نه‌فه‌رت لی‌کردن: ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ر ریگی خه‌ئ‌کی یان له‌ سی‌به‌ره‌که‌یاندا (که‌ تیی‌دا پ‌شوو ده‌ده‌ن) پی‌سای ده‌کات (یان زب‌ل و خاشاک فری ده‌دات)".

ئیمامی غه‌زالی ده‌فه‌رمویتی: "سه‌روشت و زه‌وی شوینی په‌رستنی خودایه‌، تیکدان و پی‌سکردنی بی‌ریزییه به‌و شوینه‌ی که‌ تیی‌دا سوژده‌ بۆ خودا ده‌بریتی."

دووه‌م: ئه‌ته‌کی‌تی مه‌له‌وانگه‌ (آداب السباحة)

مه‌له‌کردن وه‌رزشیکی به‌سووده‌، به‌لام پاراستنی سنووره‌ شه‌رعییه‌کان تیی‌دا واجبه‌.

پاراستنی عه‌وره‌ت ستر العورة: فی‌رخواز ته‌نانه‌ت له‌ کاتی وه‌رزیشدا ری‌ز له‌ جه‌سته‌ی خ‌وی ده‌گری‌ت.

به‌نگه‌ی فهرمووده: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویتی: احْفَظْ عَوْرَتَكَ إِلَّا مِنْ رُوحَتِكَ أَوْ مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ. بۆیه‌ ده‌بی‌ت شو‌رته‌که‌ت له‌ خ‌وار ئه‌ژنۆ بی‌ت و ته‌نک نه‌بی‌ت.

له‌ فهرمووده‌ی پی‌غه‌مبه‌ره‌وه ﷺ: «لَا يَنْظُرُ الرَّجُلُ إِلَى عَوْرَةِ الرَّجُلِ، وَلَا تَنْظُرُ الْمَرْأَةُ إِلَى عَوْرَةِ الْمَرْأَةِ» (مسلم). "پیاو نابی‌ت سه‌یری عه‌وره‌تی پیاو بکات، وه‌ ژنیش نابی‌ت سه‌یری عه‌وره‌تی ژن بکات." (ئه‌مه‌ نیشان ده‌دات که‌ ته‌نانه‌ت له‌ مه‌له‌وانگه‌ی تایبه‌ت به‌ پیاوانیشدا، نابی‌ت چاو به‌ره‌لا بکری‌ت).

پاک‌خاوی‌نی و ئه‌مانه‌ت: ئاوی مه‌له‌وانگه‌ ئه‌مانه‌ته‌ له‌ ملتان.

به‌نگه‌ی قورئانی: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ [البقرة: ۲۲۲].
پیش چوونه ناو ئاوه که خۆت بشۆ تا خه‌لکی تر بیزار نه‌که‌یت.
له‌ فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ: «لَا يَبُولَنَّ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا
يَجْرِي ثُمَّ يَغْتَسِلُ فِيهِ» (البخاری). "با هیچ یه‌کی که له‌ ئیوه‌ میزنه‌ کاته‌ ناو
ئه‌و ئاوه‌ وه‌ستاوه‌ی که ناروات، پاشان کاتیکی تر خۆی تیدا بشوات."
(ئه‌مه‌ بنجینه‌یه‌ کی گه‌وره‌ی ته‌ندروستی و ئه‌ته‌ کیتی مه‌له‌وانگه‌یه‌).

سییه‌م: ئه‌ته‌ کیتی یاریگا و وه‌رزش الریاضة والأخلاق

وه‌رزش ئامرازه‌ بۆ په‌روه‌رده‌ی نه‌فس، نه‌ک بۆ دروستکردنی دوژمنایه‌تی.
گیانی وه‌رزشی و ره‌وشت: گالته‌کردن به‌ دو‌راو یان خو‌به‌گه‌وره‌زانین له‌ کاتی
بردنه‌وه‌دا، له‌ ره‌وشتی بروادار نییه‌.

به‌نگه‌ی فه‌رمووده‌: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ
لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ. ئه‌گه‌ر بێت ناخۆشه‌ گالته‌ت پێ بک‌ری‌ت، گالته‌ به‌
که‌س مه‌که‌.

زمان پاراستن: یاریگا نابێت ببیته‌ شوینی جنیو و قسه‌ی ناشرین.
به‌نگه‌ی قورئانی پیرۆز: خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا
لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ [ق: ۱۸]. "مرؤف چ ناواته‌ سه‌رزاری له‌ قسه‌ و گو‌فتار،
ئیلا چاودی‌ریکی ئاماده‌بوو تو‌ماری ده‌کات." (یاریگا عوزری ئه‌وه‌ نییه‌
جانیوی تیدا بدری‌ت).

به‌نگه‌ی فه‌رمووده‌: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَانِ وَلَا
اللَّعَانِ وَلَا الْفَاحِشِ وَلَا الْبَذِيِّ" بروادار تانه‌ده‌ر و جانیوده‌ر و خاوه‌ن
قسه‌ی ناشرین و ره‌ق نییه‌."

پیش‌خستنی نو‌یژ: وه‌رزش کات به‌سه‌ربردنه‌، به‌لام نو‌یژ فه‌رزه‌.
به‌نگه‌ی قورئانی: إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا [النساء:
۱۰۳]. هیچ یارییه‌ک شایسته‌ی ئه‌وه‌ نییه‌ نو‌یژه‌که‌ی بۆ دوا بخه‌یت.

چوارهم: نه‌ته‌کیتی گشتی له شوینه گشتیه‌کان

نه‌رمی و میهره‌بانی: توندوتیژی له یاری و گه‌شتدا مه‌که.
به‌نگه‌ی فه‌رمووده: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفْقَ
فِي الْأَمْرِ كُلِّهِ "خودا نه‌رم و نیانه و نه‌رمی و نیانی له هه‌موو کاریکدا خوش
ده‌وێت."

پاراستنی مالی گشتی: ئه‌و که ره‌سته و میژ و کورسیانه‌ی به‌کاریان ده‌هیئیت
ئه‌مانه‌تن.

به‌نگه‌ی قورئانی: وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا [الأعراف: ٥٦].
تیكدانی که‌لوپه‌لی گشتی جوړیکه له فه‌ساد له‌سه‌ر زه‌وی.

له فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ سه‌باره‌ت به‌ پاراستنی مالی گشتی: «إِنَّ
رَجُلًا يَتَخَوَّضُونَ فِي مَالِ اللَّهِ بِغَيْرِ حَقٍّ، فَلَهُمُ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (البخاري).

"که‌سانی‌ک هه‌ن ده‌ستکاری و تیكدانی مالی خودا (مالی گشتی و مو‌لکی
موس‌لمانان) ده‌که‌ن به‌بی‌حه‌ق، ئه‌وا ئاگر چاوه‌روانیانه له‌روژی دوا‌ییدا."

کو‌به‌ند: گه‌شت و یاری کاتیکن بۆ پشوودانی می‌شک، به‌لام ره‌وشتی
فی‌رخواز پشووی نییه. با‌خه‌ئک کاتیکی له‌یاریگا‌یان گه‌شت ده‌تان‌بینن،

ب‌لێن: "ئه‌مانه‌ فی‌رخوازی قورئانن، چه‌ند به‌ ئه‌ده‌ب و خا‌وینن."! ئه‌مه
که‌وره‌ترین بانگه‌وازه بۆ ئایینه‌که‌ت.

کۆتایی

هه‌نگری په‌یام یان ته‌نھا هه‌نگری کتیب؟

ئه‌ی ئازیز... ئیستا که گه‌یشتوویته کۆتایی ئه‌م رێنمایانه، بزانه که جیاوازی نیوان "زانا" و "کۆکه‌روهی زانیاری" ته‌نھا له "کردار" دایه. قورنان کاتیک کاریگه‌ری ده‌بیت که له قورگت تێپه‌ریت و بگاته ناو ده‌ماره‌کانت، کاتیک ده‌ستت ده‌جوڵیت، پێیه‌کانت هه‌نگاو ده‌نێن، و چاوه‌کانت ته‌ماشای ده‌کهن، با هه‌ر هه‌مووی به ئه‌ته‌کیتی قورنانه‌وه بێت. له‌یبرت بێت، تۆ له ناو کۆمه‌لگه‌دا نوێنه‌ری ئه‌م سه‌نته‌ره و نوێنه‌ری ئه‌و مامۆستایه‌یت که ماندوو ده‌بیت بۆت. خه‌لک له رێگه‌ی ره‌وشتی تۆوه بریار له‌سه‌ر ئایینه‌که‌ت ده‌ده‌ن. ئه‌گه‌ر بینیت خاوین و به‌ئه‌ده‌ب و میهره‌بانیت، ده‌لێن: "ئافه‌رم بۆ ئه‌و قورنانه‌ی ئه‌م مروّقه‌ی په‌روه‌رده کردوو."

ئه‌م خالانه‌ی خوێندنه‌وه، با ته‌نھا مه‌ره‌که‌بی سه‌ر کاغه‌ز نه‌بن، بیانکه به هه‌ناسه‌ی ژيانته. له‌به‌رده‌م مامۆستا که‌تدا وه‌ک قوتابییه‌کی وه‌فادار، له‌ماله‌وه وه‌ک رۆڵه‌یه‌کی باوه‌رپێکراو، و له جیهانی دیجیتالی‌دا وه‌ک مروّقی به‌رێز ده‌ریکه‌وه.

دوعای ئێمه ئه‌وه‌یه که خودا ته‌نھا می‌شکته پر نه‌کات له وشه، به‌لکو ناخه پر بکات له‌و نوری ئه‌ده‌به‌ی که تاریکییه‌کانی سه‌رده‌م ده‌ره‌وێنیته‌وه. به‌مانکاته قورئانیکی زیندوو، که هه‌رکەس به‌مانبێنیت، ناوی خودای بیر بکه‌وێته‌وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ليستی سه‌رچاوه و ژێده‌ره‌كان

يه كه‌م: القران الكريم سه‌رچاوه‌ى يه كه‌م و بنه‌ره‌قى

دووه‌م: كتب السنة النبوية الشريفة كتيبه‌كانى فه‌رمووده

١- صحيح البخاري: الإمام محمد بن إسماعيل البخاري ت: ٢٥٦هـ، تحقيق: محمد زهير بن ناصر، دار طوق النجاة، بيروت، الطبعة الأولى، ١٤٢٢هـ.

٢- صحيح مسلم: الإمام مسلم بن الحجاج القشيري ت: ٢٦١هـ، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ١٩٥٥م.

٣- الأدب المفرد: الإمام محمد بن إسماعيل البخاري، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، دار البشائر الإسلامية، بيروت، الطبعة الثالثة، ١٤٠٩هـ.

٤- الأربعون النووية: الإمام يحيى بن شرف النووي ت: ٦٧٦هـ، تحقيق: قصي محب الدين الخطيب، دار الريان للتراث، القاهرة، ١٤٠٧هـ.

سَيِّيَه‌م: كتب أدب الطالب والعلم كتيبه‌كانى ئه‌ده‌بى فيرخواز

٥. تذكرة السامع والمتكلم في أدب العالم والمتعلم: الإمام ابن جماعة الكناني ت: ٧٣٣هـ، تحقيق: محمد بن مهدي العجمي، دار البشائر الإسلامية، بيروت، الطبعة الأولى، ١٤٣٤هـ.

٦. حلية طالب العلم: الشيخ بكر بن عبد الله أبو زيد ت: ١٤٢٩هـ، دار العاصمة، الرياض، الطبعة الأولى، ١٤٠٨هـ.

٧. جامع بيان العلم وفضله: الإمام ابن عبد البر الأندلسي ت: ٤٦٣هـ، تحقيق: أي الأشبالي الزهيري، دار ابن الجوزي، السعودية، الطبعة الأولى، ١٤١٤هـ.

٨. الجامع لأخلاق الراوي وآداب السامع: الخطيب البغدادي ت: ٤٦٣هـ، تحقيق: د. محمود الطحان، مكتبة المعارف، الرياض، ١٤٠٣هـ.

٩. تعليم المتعلم طريق التعلم: الإمام برهان الدين الزرنوجي ت: ٥٩١هـ، تحقيق: مروان قباني، المكتبة الإسلامية، بيروت، الطبعة الأولى، ١٤٠١هـ.

جواره‌م: كتب التربية والسلوك كتيبه‌كانى په‌روه‌رده و په‌وشت

١٠. إحياء علوم الدين: الإمام أبو حامد الغزالي ت: ٥٠٥هـ، دار المعرفة، بيروت، بدون تاريخ.

١١. مدارج السالكين بين منازل إياك نعبد وإياك نستعين: الإمام ابن قيم الجوزية ت: ٧٥١هـ، تحقيق: محمد المعتصم بالله البغدادي، دار الكتاب العربي، بيروت، الطبعة الثالثة، ١٤١٦هـ.

١٢. أدب الدنيا والدين: الإمام أبو الحسن الماوردي ت: ٤٥٠هـ، تحقيق: محمد أديب الجادر، دار القلم، دمشق، ١٤٠٤هـ.

١٣. الرسالة المسترشدين: الإمام الحارث المحاسبي ت: ٢٤٣هـ، تحقيق: عبد الفتاح أبو غدة، دار السلام، القاهرة، الطبعة العاشرة، ١٤٠٩هـ.

پينجه‌م: كتب الآداب العامة كتيبه‌كانى ئه‌ده‌به گشتييه‌كان

١٤. الآداب الشرعية والمنح المرعية: الإمام ابن مفلح المقدسي ت: ٧٦٣هـ، دار عالم الكتب، الرياض، ١٤١٩هـ.

١٥. موسوعة الآداب الإسلامية: عبد العزيز بن فوزان الفوزان، دار ابن الجوزي، الدمام، الطبعة الأولى، ١٤٣١هـ. شه‌شه‌م: كتب آداب حملة القرآن كتيبه‌كانى تايبه‌ته‌كان به ئه‌ده‌بى هه‌نگراني قورنان

١٦. التبيان في آداب حملة القرآن: الإمام يحيى بن شرف النووي ت: ٦٧٦هـ، تحقيق: محمد الحجار، دار البشائر الإسلامية، بيروت، الطبعة التاسعة، ١٤٢٤هـ.

١٧. أخلاق حملة القرآن: الإمام أبو بكر الآجري ت: ٣٦٠هـ، تحقيق: فواز أحمد زمرلي، دار الكتاب العربي، بيروت، الطبعة الأولى، ١٤٠٧هـ.

١٨. جمال القراء وكامل الإقراء: الإمام علم الدين سخاوي ت: ٦٤٣هـ، تحقيق: د. مروان العطية، دار المأمون للتراث، دمشق، ١٤١٨هـ.

حه‌وته‌م: كتب آداب العشرة والمجالسة كتيبه‌كانى ئه‌ده‌بى مامه‌له و دانيشتن

١٩. أدب العشرة وذكر الصحبة والأخوة: الإمام أبو البركات الغزي ت: ٩٨٤هـ، تحقيق: محمد خير رمضان يوسف، دار ابن حزم، بيروت، الطبعة الأولى، ١٤١٨هـ.
٢٠. غذاء الألباب في شرح منظومة الآداب: الإمام محمد بن أحمد السفاريني ت: ١١٨٨هـ، تحقيق: محمد عبد العزيز الخالدي، دار الكتب العلمية، بيروت، الطبعة الثانية، ١٤٢٣هـ.
٢١. موسوعة الأخلاق والآداب الإسلامية: الشيخ عبد العزيز بن عبد الله بن باز ت: ١٤٢٠هـ، دار التدمرية، الرياض، ١٤٢٤هـ.
- هه‌شته‌م: كتب فقه السلوك والقيم كتيبه‌كانى فيقهى رهفتار و به‌هاكان
٢٢. المنهاج في شعب الإيمان: الإمام الحلبي ت: ٤٠٣هـ، تحقيق: حلمي محمد فودة، دار الكتب العلمية، بيروت، الطبعة الأولى، ١٤٢٩هـ.
٢٣. مختصر منهاج القاصدين: الإمام ابن قدامة المقدسي ت: ٦٢٠هـ، تحقيق: علي عبد الحميد الحلبي، دار عمار، عمان، الطبعة الأولى، ١٤١٢هـ.
٢٤. تحفة الأبرار في الآداب والأذكار: الإمام جلال الدين السيوطي ت: ٩١١هـ، تحقيق: عبد الله ناصر، دار الصحابة للتراث، طنطا، ١٤١١هـ.
- نۆيه‌م: مراجع حديثه فى الإتيكيت الإسلامى سه‌رجاوه‌هاوچه‌رخه‌كان له‌ئه‌ته‌كه‌يتى ئيسلاميدا
٢٥. الآداب الإسلامية في العلاقات الاجتماعية: د. يوسف القرضاوي، مكتبة وهبة، القاهرة، الطبعة الثانية، ٢٠٠٤م.
٢٦. الإتيكيت الإسلامى آداب التعامل مع الآخرىن: د. عبد الله بن حمد العويسى، دار الحضارة للنشر، الرياض، ٢٠١٢م.
٢٧. من أدب الإسلام: الشيخ محمد بن إسماعيل المقدم، دار الإيمان، الإسكندرية، ٢٠٠٢م.